

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.  
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, poosta 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamowe otwarte wolne od opłaty.  
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówsiemroczni i miesięczni za dopłatą pierwsz 75 ent., drugich 20 ent. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Rue des St. Peres 84.

## CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość wyjechał dnia 28 b. m. rano z Wiednia do Bruks nad Litawą.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać następujące Najwyższe pisma odrębne:

Kochany hrabio Kalnokyl!

Postanowiłem zwołać załączonem w odpisie Mojem piśmie odrębnem Delegację, wybrać się mającą przez Radę państwa, na mocy ustawy z dnia 21 grudnia 1867 na rok 1888, oraz Delegację, przez Sejm węgierski w myśl art. XII ustawy z roku 1867, dla traktowania spraw wspólnych na rok 1888 wysłać się mającą, na dzień 9 czerwca bież. roku do Budapesztu i polecam Panu zarządzić, co potrzeba, celem wniesienia przedłożenia.

Wiedeń, dnia 26 maja 1888 r.

Franciszek Józef w. r.

Kalnoky w. r.

Kochany hr. Taaffel!

Widzę się spowodowanym zwołać Delegację, wybrać się mającą przez Radę państwa, na mocy ustawy z d. 21 grudnia 1867, na rok 1888, oraz Delegację, przez Sejm węgierski w myśl artykułu XII ustawy z r. 1867, dla traktowania spraw wspólnych na rok 1888, wysłać się mającą, na dzień 9 czerwca b. r. do Budapesztu, celem podjęcia czynności, ustawą zastrzeżonych ich zakresowi działania.

Poruczać równocześnie Moim Ministerstwu dla spraw wspólnych wniesienie

przedłożenia konstytucyjnego, polecam Panu zarządzić co potrzeba, celem wybrania Delegacji Rady państwa i zwołania członków Delegacji.

Wiedeń, dnia 26 maja 1888 r.

Franciszek Józef, w. r.

Taaffe w. r.

Kochany Tisza!

Widzę się spowodowanym zwołać Delegację, przez Sejm węgierski w myśl art. XII ustawy z r. 1867 dla traktowania spraw wspólnych na r. 1888 wysłać się mającą, oraz Delegację, wybrać się mającą na rok 1887 przez Radę państwa w myśl ustawy z 21 grudnia 1867 r., na dzień 9 czerwca b. r. do Budapesztu, celem podjęcia czynności, ustawą zastrzeżonych ich zakresowi działania.

Poruczać równocześnie Moim Ministerstwu dla spraw wspólnych wniesienie przedłożenia konstytucyjnego, polecam Panu zarządzić, co potrzeba, celem wysłania Delegacji Semu węgierskiego i zwołania członków Delegacji.

Wiedeń, dnia 26 maja 1888 r.

Franciszek Józef w. r.

Tisza w. r.

## CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 maja.

Belgijskie koła wyborcze zajęte są od tygodnia przygotowaniami do walnej kampanii wyborczej. Za dwa tygodnie ma być wybranych połowa deputowanych do Izby reprezentantów i połowa do senatu. Posłowie ustępujący, przeważnie konserwaty-

wni, występują także jako kandydaci przy nowych wyborach. Mimo silnej agitacji frakcyj liberalnych i pozornej zgody w tym obozie, konserwatywni ufają w karność swego stronnictwa, i ufają nie bez pewnych widoków powodzenia. Organa liberalne są także pełne otuchy. Odbywające się w tych dniach właśnie wybory do rad prowincjonalnych, pomyślnie dla stronnictwa liberalnego, podniosły nadzieje tych kół. Nie powiodły się wprawdzie próby skupienia obozu liberalnego ze stowarzyszeniem radykalnym, to ostatnie jednak widziało się zniewolone, pod naciskiem większości umiarkowanej, albo zupełnie ustąpić, albo przyjąć program zmodyfikowany. Stronnictwom belgijskim pomaga okoliczność ta, że wybory nietylko nie są powszechne, ale przebiegają, prawo wyborcze ograniczone jest do kół bardzo ciasnych. W okręgach zatem, w których się znajduje choćby mała większość zorganizowanych na podstawie programu umiarkowanego, radykalni nie mają już widoków powodzenia. W niektórych przeto okręgach mogą się znaleźć sami przywódcy bez wyborców, generałowie bez armii.

Mówią, że los przyszłych wyborów zawisł od stolicy, gdzie radykalni liczyć mogli na najszerze koła i na największe poparcie. Gdy jednak władnie w Brukseli powiedło się przywódcom umiarkowanym postawić listę kandydatów, którzy musieli przejść kontrolę stronnictwa, poczytują to za dodatni objaw, ponieważ za zwycięstwo umiarkowanych bez porozumienia z radykałami. Ci ostatni jednak

zapowiedzieli, iż działać będą na własną rękę. Czy w obec tego nie przedwczesnymi są tryumfy stronnictwa postępowego? Stać się może, jak się już kilka razy stało, że z wasni skoryzsta stronnictwo konserwatywne, które już karnością swego obozu dokazało wiele, mimo narzekania postępców.

Słuszne zresztą zdumienie obudza bezpodstawną walką przeciw obozowi konserwatywnemu. Postępowcy walczą dla tego, że gabinet konserwatywny oddał wychowanie duchowieństwu i że zniósł wiele szkół państwowych elementarnych. Nie mówią wszakże o tem, iż gminom przyniosło to ulgę i że w miejsce zniesionych szkół elementarnych państwowych, powstały szkoły pod dozorem duchowieństwa, mniej kosztowne. Gdyby zresztą w niektórych okręgach wydawał się i ten negatywny plan kampanii wystarczającym, to wątpić należy, czy poczytają go za dostateczny wyborcy całego kraju. A jednak stronnictwo liberalne w Belgii mogło być właśnie teraz znaleźć wdzięczne pole, podnosząc zaniedbany projekt ogólnej służby wojskowej; nietylko sfery konserwatywne nie miałyby tu nic do zarzucenia, ale i co ważniejsze, najwyższe sfery dworu, od dawna dopominające się o taką reformę, przyjęłyby z uznaniem takie hasło wyborcze.

Dziwnem się także wydaje zaniedbanie choćby wzmianki o zamierzonych reformach socjalno-politycznych. To był zarzut, podnoszony przeciw konserwatystom w czasie, gdy w wielu okolicach Belgii musiano si-

## VETO!

POWIEŚĆ

Adama Krechowickiego.

Tom pierwszy.

VII.

(Ciąg dalszy.)

I czasem, kiedy się tak zapatrzyła w dal, opromienioną słonecznymi blaskami, w duszy jej także rodziła się promienna nadzieja, która zapalała bliski wesela w oku, usta rozkwierała uśmiechem i rozpogadzała czoło przecuciem szczęścia i tryumfów. I wówczas to czoło wznosiło się dumnie, jakoby czuło już na sobie najwyższe znamie władzy na ziemi, a serce snuło z rozkoszą marzenia, które na moment zdawały się zupełnie możebne i prawdopodobne. Ale jeno na moment — wnet myśl zimna mroziła lodem rozmarzone serce i wyszydzała te marzenia dziewczęce, które się ziścić nie mogły, stawiając przed oczyma to, co było nietylko możebnem, ale niebawem nieuchronnem się stać mogło — związek z Kazanowskim....

I wówczas widziała Halszka wyraźnie przed sobą tę postać, jeszcze młodą ale już jakby lat ciężarem schyloną, postępującą krokiem ciężkim i niepewnym; widziała twarz śniadą, zwiedla, patrząc na nią oczyma bez blasku, które jeno wyraz dumy zapalał czasami. A na ten widok bunt wielki podnosił się w duszy Halszki; — ten człowiek, którego miano jej za małżonka przeznaczyć, budził w

niej niewytłomaczone uczucie lęku, zdawał się jej jakby chorym bez nadziei, zgnębionym myślą o zmarnowanej młodości, która przedwcześnie a niepowrotnie minęła. Mówiono o nim — i to Halszka słyszała — że serce jego miało dwie jeno namietności, którym się całkowicie i bez podziału oddało: wielką chciwość w gromadzeniu bogactw i większą jeszcze miłość dla Króla Władysława, dla którego był gotów poświęcić wszystko. Był dumny i nieprzystępny, chociaż nie nosił ludzkiej krzywdy, każdemu sprawiedliwość wymierzył, nie miał wszakże ani wspaniałości wielkich charakterów, ani też myśli takich, któreby swą potęgą innych zdumiewały. Stał dziś na pierwszym miejscu, dzięki łasce Króla — ale sam w sobie był biernym, niezdolnym ani do potężnego czynu, ani do olśnienia słowem.

Nie o takim małżonku marzyła Halszka.... Cóż dla niej znaczyła wspaniałość bogactw, gdy ten, który je posiadał, sam w sobie wspaniałości nie miał, gdy inni, ubożsi i majątkiem i znaczeniem, rozgłośniejsi byli rycerskimi czynami, wymową, osobistą zasługą. Silna wola Halszki oburzała się na tę słabość człowieka, który, lubo wstrętnym jej nie był, odpychał ją od siebie biernością swoją, niedozwalającą mu skoryzstać ze stanowiska, jakie łasce królewskiej zawdzięczał.

— Nie! nigdy! — szeptały usta Halszki — nie potrafiłabym zaślubić tego człowieka!...

Dotychczas wszakże pan Słuska nie wspominał nic córce o tych planach małżeństwa, jakkolwiek już i przedtem dochodziły uszu jego wieści o zamiarach królewskiego ulubieńca a pan Kazanowski cale także z myślami swemi nie

krył, okazując niezwykle attencye i rodzicowi i córce.

Ale teraz powróciwszy z elekcyjnego sejmku, po rozmowie z Królem, kasztelan postanowił oznajmić Halszce o postanowieniu swoim i przygotować ją do przyjęcia blizkiej już deklaracyi pana borysowskiego starosty. Cały oddany radości z powodu tak świetnego związku, nie przypuszczał ani na moment jakiegokolwiek opozycji ze strony córki. Przedtem wszakże oznajmił o swej rozmowie z Królem imię panie Zenowiczównie, której zacność wielką a przywiązanie do Halszki wielce sobie ważył.

Panna Zenowiczówna, osoba w leciech już podeszłych, która cały swój żywot w zaciszu domowym spędziła, aż ręce do góry podniosła z radości, gdy jej p. kasztelan opowiadał zaczął o znaczeniu ulubieńca królewskiego i o skarbach, jakie posiada, a które w nowo darowanym sobie pałacu gromadzi.

— Wymodliłam to szczęście dla mojej wychowanki! — rzekła — a przyznać trzeba, że Halszka warta tego, iżby była pierwszą panią w Koronie i Litwie. Teraz zaś rozumiem dobrze ów smutek i zamyslenie Halszki; ona pewno dostrzegła pana Kazanowskiego intencye i lęka się, żali się spełnia.

Tedy, nie zwłócząc, pan kasztelan przywołał córkę i z niezwykłą powagą, w uroczystych słowach, oświadczył jej, jako niebawem pan Adam Kazanowski, starosta borysowski, wystąpić zamierza z prośbą o jej rękę....

Ale zaledwie to nazwisko wymówił, Halszka mimowolnie krzyknęła i pobladła tak, że przerażony ojciec porwał się z miejsca, spiesząc ku niej.

A ona aż do kolan mu się pochyliła:

— Ojciec — rzekła — czyż wam tak pilno zbyć się mnie z domu?

Na to pytanie, wyrzeczone rzewnym i niezwykle pieszczotliwym głosem, kasztelan poczuł, iż żył mu się kręca pod powieką. Nie mógł się nawet zrazu na odpowiedź zdobyć, jeno uniósł córkę ku sobie i do piersi przycisnął.

— Jeno szczęścia twego pragnę.... — przemówił po chwili.

— Al! — zawołała Halszka — jeśli mego szczęścia pragniecie, to nie naglijcie, dajcie czas się namyśleć.... czas dłuższy.... Niech się pan Kazanowski powstrzyma jeszcze z intencjami swemi....

Pan Słuska zdziwił się bardzo i zafrasował a odstępować nieco od Halszki, odparł stanowczo:

— To nie może być.... Król sam już mi o tem mówił i deklarował, jako uświetnić chce obecnością swoją wesele wasze....

Halszka wzrok utkwiała w ziemię i długi moment stała nieruchoma i milcząca.

Wreszcie podniosła oczy na rodzica i znów tym samym głosem rzewnym, który w sercu kasztelana żywym odbił się echem, rzekła:

— Przez pamięć matki, którą kochaliście tak ojciec, raz jeszcze was błagam, nie naglijcie!... Ja się muszę z myślami memi pogodzić, uspokoić i jakieś postanowienie powziąć....

Dla pana Słuski była ta mowa niezrozumiała niemal zupełnie. Głos Halszki przejmował jego serce do głębi, ale słowa oburzały. O jakich myślach ona mówiła?... o jakim postanowieniu?... wszak już rzecz sama postanowiona była, chodziło jeno o dopełnienie formalności.

Kasztelan spojrzął na pannę Zenowiczównę, ale i na jej twarzy wyczytał



łą zbrojną uśmierzać rozruchy; ten sam zarzut słyszeliśmy, gdy ankietę rządowa badała położenie robotników. Zdaje się, że w normalnym porządku rzeczy należy inicjatywa do tych, którzy się w chwilach trudnych zdobyli na krytykę. Tymczasem stronnictwa liberalne zapomniały o tem; dzieje się to prawdopodobnie w skutkiem rozjątrzenia frakcyjnego, w każdym razie jednak źle robi wrażenie, gdy program stronnictwa nie zawiera nic pozytywnego i odznacza się tylko negacją.

## Rada Państwa.

(L posiedzenie Izby wyższej).

\*+ Wiedeń, 28 maja. (Kor. Gazety Lwowskiej).

Prezydent hr. Trauttmansdorf otwiera posiedzenie o godz. 12 m. 20.

Na ławie ministeryjalnej: Prezes gabinetu hr. Taaffe, Minister rolnictwa hr. Falkenhayn, kierownik Ministerstwa sprawiedliwości baron Prazak, i Minister handlu margr. Bacquehem.

Prezydent poleca odczytać pismo prezesa gabinetu, zwołujące sesję delegacyjną do Budapesztu na 9 czerwca. Wybór członków Delegacji odbędzie się na następnym posiedzeniu.

Prezydium Izby dep. zawiadomiło o uchwalonych przedłożeniach, między którymi znajduje się preliminarz państwowy, ustawa finansowa na r. 1888 i traktat Towarzystwa „Lloyda”.

Po zakomunikowaniu nadesłanych petycji przystąpiła Izba do porządku dziennego.

Baron Reinelt referuje w imieniu komisji finansowej o projekcie ustawy, w sprawie przedłużenia działalności ustawy z 3 marca 1868 r., o uwolnieniu od stempli i należności skarbowych przy czynnościach dotyczących zaokrąglania gruntów włościańskich, i wnosi przyjęcie ustawy. Izba uchwala ją w drugim i trzecim czytaniu.

Tenże sprawozdawca referuje o projekcie ustawy z 25 maja 1883, o ulgach podatkowych przy konwersji kolejowych obligacji pierwszeństwa, i wnosi o udzielenie ustawie konstytucyjnego zatwierdzenia.

Baron Königswarter wyraził życzenie, aby Rząd rozszerzył pomienione ułatwienie także na inne przedsiębiorstwa transportowe, n. p. na austro-węgierskiego „Lloyda” i Towarzystwo parowej żeglugi dunajowej.

Tu zabiera głos p. Minister handlu, margr. Bacquehem, i oświadcza:

Niemna właściwie obecnie powodu do uzupełniania ustawy przepisem, któryby roz-

szerzył ułatwienia podatkowe także na konwersje obligacji pierwszeństwa parowych przedsiębiorstw przewozowych. Co się tyczy przedewszystkiem towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju, to 6-proc. pożyczka z r. 1874 nie jest w ogóle, w myśl tekstu obligacji, wypowiedzialna. Obie pięcio-procentowe pożyczki z lat 1871 i 1874 zostały już w r. 1886 konwertowane w 4-proc. pożyczkę w złocie, a pożyczka z r. 1882 jest już 4-procentowa i ma walutę złotą.

Co się tyczy Towarzystwa Lloyda, to nie wyszła z jego strony inicjatywa do konwersji 5-procentowej pożyczki pierwszeństwa. Gdyby zaś nastąpiła taka inicjatywa, to weźmie Rząd pod rozważenie kwestję wyjednaną ułatwień w drodze specjalnej ustawy.

Ustawę przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

Następnie składa p. Miklosic imieniem komisji budżetowej sprawozdanie o projekcie ustawy, co do zmiany niektórych przepisów ustawy z 13 marca 1883, dotyczącej wsparć mających się udzielać z funduszy państwowych ludności Tyrolu, dotkniętej powodzią w r. 1882, i wnosi o przyjęcie całego projektu. Izba uchwala go bez dyskusji w drugim i trzecim czytaniu. Również przyjęto bez rozpraw sprawozdanie o zamknięciu rachunków z administracji funduszem melioracyjnym w r. 1886, oraz projektu ustawy (referent baron Schenk) o popularnym ubezpieczeniu obligacji pożyczki Gorycy i Gradyski w sumie 33.000 zł.

Na tem wyczerpano porządek dzienny. Następnego posiedzenia jutro.

(CCXLI posiedzenie Izby poselskiej.)

\*+ Wiedeń, 28 maja. (Kor. Gaz. Lw.) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11, minut 15.

Izba nielicznie zgromadzona. Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Ministra obrony krajowej.

Oreddie prezesa gabinetu donosi o zwołaniu Delegacji do Pesztu na dzień 9-go czerwca.

Posel Łoś zrzeka się miejsca w komisji podatkowej, poseł Tyszkiewicz w ekonomicznej.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Imieniem komisji legitymacyjnej poseł Salm zdaje sprawę z wyboru posła Verganigo (antysemity, który zwyciężył małą większością głosów) i wnosi zatwierdzić wybór.

Posel Scharschmid nie sprzeciwia się zatwierdzeniu wyboru, tylko od Rządu domaga się, aby polecił władzom ściśle pełnić swe obowiązki co do wyborów. W niniejszym wypadku komisja legitymacyjna musiała uznać kilkaset głosów za nieważne, a to jedynie dla niedopilnowania się władz w wygotowywaniu kartek wyborczych.

Izba wybór zatwierdza.

Imieniem komisji budżetowej poseł Kathrein ustnie zdaje sprawę z projektu rządowego o pomocy skarbowej do wysokości 49.000 zł. na naprawę grobel nad Wisłą i kilkoma dopływami jej, tudzież nad Sanem. — Komisja wnosi przyjęcie ustawy.

Posel Starzyński zwraca się przeciw nazwie „pomocy skarbowej”, gdyż żądana tu przez Rząd kwota stanowi tylko kredyt dodatkowy dla tytułu budowy wodnych, należących do obowiązku państwa. O ile wnioski namiestnictwa rzeczywiście na pomoc obejmowały drobną kwotę, Rząd nie uwzględnił ich w swym projekcie. Mowca wnosi rezolucję: Wzywa się Rząd, aby jak najpospieszniej wniósł projekt ustawy o niezwrótnych zapomogach dla dotkniętej powodzią ludności włościańskiej w Galicyi nad Wisłą i Sanem, mianowicie na zakupienie inwentarza i na odbudowanie zburzonych budynków.

Bez dalszej dyskusji uchwalono projekt w drugim i trzecim czytaniu wraz z rezolucją Starzyńskiego. — Zarazem przekazano Rządowi do dokładnego ocenienia i ile można uwzględnienia petycje gmin Tarnobrzega, Bochni i Brzeska o zapomogi dla dotkniętej powodzią ludności.

Następują obrady nad zmianami, poczynionymi przez Izbę wyższą w uchwalonej przez Izbę poselską ustawie o opustach podatku gruntowego dla klas elementarnych. Komisja podatkowa wnosi zgodzić się na zmiany.

Pos. Vošnjak zgadza się na zmienioną formę ustawy, w przypuszczeniu, że choć Izba wyższa w zgodzie z Rządem zachowała tylko wodę i ogień jako prawne tytuły opustów, Ministerstwo skarbu będzie jednak uwzględniło przynajmniej także mrozy. Uważa zresztą ustawę za prowizoryczną i spodziewa się ustawy rozleglejszego znaczenia, gdy Rząd pozyska większe dochody skarbowe.

Pos. Richter również przypisuje ustawie prowizoryczny tylko charakter, a w

przyszłości spodziewa się nie tylko lepszej, lecz i obniżenia podatku gruntowego. Zwraca się do p. Ministra skarbu z prośbą, aby już tegoroczne klęski były w myśl ustawy tej uwzględnione.

Poczem uchwalono ustawę w zmienionej formie, jak wyszła z uchwał Izby wyższej.

Koniec posiedzenia o godzinie w pół do 1szej. — Następnego jutro.

## KORESPONDENCJE

Poznań, 27 maja.

(Nabytki komisji kolonizacyjnej. — Przyszła kampania wyborcza. — Ks. biskup sufragana Korytkowski. — Przesiedlanie nauczycieli. — Komitet dla kolonii wakacyjnych. — Spis ludności. — Ludność izraelska.)

(#) Byłoby niewczesnem ludzeniem się, gdyby chiano utrzymywać, iż wobec nacisku milionów, jakimi rozporządza komisja kolonizacyjna, znalazła się w społeczeństwie polskiem siła odporna. Wyznać należy, iż komisja kolonizacyjna rozwija działalność swoją w coraz szerszych granicach. W obec obfitości ofert, komisja, która z początku nabywała, co się dało nabyć, i przepłacała, stała się wybredną i zakupuje obecnie takie tylko majątki, które odpowiadają jej tendencyom, dając zarazem rękojmię dobrego pieniężnego interesu. W ostatnich czasach nabyła ona szereg najpiękniejszych włości, reprezentujących co najmniej 8000 morgów, przeważnie w powiatach gnieźnieńskim, wągrowieckim i średzkim. W samem wągrowieckim przeszło na kolonizację około 3000 morgów, częścią z wolnej ręki, częścią drogą subhasty.

Choć sejm pruski został zaledwie zamknięty, a od nowych wyborów oddziela nas w każdym razie kilka miesięcy, tutejsza prasa polska poczuwa się do obowiązku zwrócenia już teraz uwagi na przyszłą kampanię wyborczą, która tem głośniejszą będzie wymagać strategii, tem głośniejszą agitacji i przygotowania, iż od czasu ostatnich walnych wyborów bardzo wiele zmieniło się w księstwie i Prusach zachodnich na niekorzyść Polaków. Wechodzą tu w rachubę dwa główne czynniki, mianowicie; ustawa kolonizacyjna i nowy podział powiatów pomijając już inne zarządzenia, mające na celu osłabienie żywiołu polskiego i to tego właśnie, z którym potrzeba się było liczyć przy wyborach. Długo jest już poczet miejscowości, które, do niedawna czysto polskie, zostały z pomocą aparatu kolonizacyjnego w części lub całkowicie zaludnione rolnikami, służbą i oficyalistami niemieckimi. Przy utworzeniu w miejsce dotychczasowych 27, czterdziestu powiatów — a to, co nie jest bynajmniej tajemnicą, przeważnie jeżeli nie wyłącznie, w celach wyborczych — nastąpiła najpierw na niekorzyść Polaków konfiguracja okręgów wyborczych, a następnie powiększyła się liczba urzędników różnej kategorii. Należy wreszcie i to wziąć na uwagę, iż w ciągu ostatnich trzech lat setki funkcjonaryuszów rządowych polskiej narodowości zostało przeniesionych w okolice czysto niemieckie a ich miejsce zajęli wyłącznie Niemcy.

Spółczesństwo nasze nie tak rychło ochłonęło z bolesnego wrażenia, jakie wywarła na nie śmierć biskupa nominata ks. Jana Korytkowskiego, zacnego kapłana, wielkich cnót męża i niezwyklej miary uczonego. Od roku 1872, kanonik, a od dwóch lat oficyał archidiecezji gnieźnieńskiej oddawał się ś. p. Korytkowski, obok zajęć przywłaszczonych do jego zawodu, z niezmordowanym zapałem i benedyktyńską pilnością pracom naukowym, których owocem są takie pomnikowe dzieła, jak: Liber beneficiorum, Żywoty kanoników i prałatów gnieźnieńskich, wreszcie wielkich rozmiarów drukujące się właśnie dzieło p. t. „Żywoty arcybiskupów i prymasów”. Praca ta, której poświęcił nieboszczyk całe lata, wartość różną archiwa, została przygotowana całkowicie do druku; cenne więc wydawnictwo nie dozna przerwy skutkiem śmierci autora. Pragnącby należało, tylko, aby doznało szerszego niż dotychczas poparcia ze strony publiczności, mianowicie w Galicyi, z kąd zgłosiło się na nie zaledwie kilkunastu prenumeratorów. Zasługi zmarłego prałata na polu naukowem uczęścił uniwersytet Jagielloński i Monasterski nadaniem mu godności doktorskiej, a Akademia umiejętności w Krakowie nominację na członka korespondenta. Sto kilkudziesięciu kapłanów i niezliczone tłumy wiernych z całego Księstwa oddały ostatnią usługę zacnemu pasterzowi i patryocie, którego zwłoki spoczęły w katakumbach wspaniałej katedry gnieźnieńskiej. Grono przyjaciół i zwolenników zmarłego powzięło myśl utrwalenia jego pamięci odpowiednim pomnikiem.

Przesiedlanie nauczycieli niemieckich do naszej prowincji odbywa się od pewnego czasu znowu krokiem pospiesznym. Ze-

szłego tygodnia zapowiedziano przybycie 50 pedagogów westfalskich, dla zajęcia miejsc opróżnionych po nauczycielach polskich. Nauczyciele Niemcy, przyjmujący posady w dzielnicach polskich, otrzymują o 300 marek wyższą pensję, niż dotąd pobierają, a nadto podwójne koszty podróży. W wielu miejscowościach buduje rząd kosztem państwowym nowe szkoły ewangelickie.

W tych dniach komitet tutejszy, zajmujący się wysyłaniem dzieci polskich na kolonie wakacyjne, otrzymał od komitetu centralnego dla powodzi w Berlinie 1.000 marek z przyrzeczeniem drugiego tysiąca. Stało się to z impulsu samej cesarzowej, która przybywszy niedawno na posiedzenie tego komitetu centralnego, zwróciła uwagę, aby pamiętać o dzieciach powodzi w Poznaniu i innych miastach, dotkniętych katastrofą zalewu.

Według ogłoszonego właśnie spisu ludności z r. 1886 liczy W. Ks. Poznański 1.715.618 głów; liczbą tedy ludności podniosła się od r. 1880 zaledwie o 12 tysięcy dusz. Jak prawie we wszystkich dzielnicach pruskich, tak i w naszej prowincji przeważa płeć żeńska, mamy bowiem 890.660 kobiet a 824.958 mężczyzn. Dość charakterystycznym jest stosunek ludności żydowskiej do ogółu mieszkańców; gdy cyfra żydów w Galicyi wzrasta ciągle i to w sposób gwałtowny, u nas wręcz jest przeciwnie. W roku 1846 było ich tu jeszcze przeszło 81 tysięcy, w roku 1880 już tylko około 57 tysięcy, a podczas ostatniego spisu zaledwie 50 tysięcy, chociaż przy naturalnym rozwoju ludności powinniśmy mieć tutaj obecnie przeszło 100.000 izraelitów. Gdzież się więc podzieli? Oto marzeniem każdego żyda jest zebrać tyle kapitału, aby mógł przenieść się do Berlina i dla tego też w metropolii niemieckiej liczba izraelitów wzrasta się ciągle. W r. 1816 było ich tam tylko 4.000, w r. 1846 około 8.000, r. 1880 już 54 tysięcy a w roku 1885 przeszło 64 tysięcy.

## Z Berlina.

(Zamknięcie sesji sejmiku pruskiego. — Interpelacja Koła polskiego. — Rokowania w sprawie seminarium duchownego w Poznaniu.)

Sejm pruski został zamknięty bez żadnych uroczystości zwykłym orędziem królewskim. Pod obrady Izby deputowanych nie dostała się tedy interpelacja Koła polskiego w sprawie wykładu religijnego dla dzieci polskich w języku niemieckim, oraz w sprawie przeszkód, stawianych przez władze administracyjne nauce języka polskiego. Koło widząc, iż dyskusja nad innemi, przed interpelacją na porządek dzienny postawionemi sprawami na posiedzeniu ostatniemu nadzwyczaj się przedłużyła, cofnęło interpelację w przekonaniu, że w takim modym i o tak spóźnionym czasie nie mogłaby w sposób pożądany zostać załatwioną i że dyskusja ze szkoda sprawy byłaby ograniczona, szczególnie, że dopiero o godzinie pół do piątej załatwiła się Izba w sprawowaniu komisji dla rugów wyborczych a już na godzinie 6 zapowiedziano posiedzenie obu Izb sejmowych, na którym sesja miała zostać zamkniętą.

Pos. ks. Neubauer wygłosił jedynie w imieniu Koła oświadczenie, wyrażające nadzieję, że wypowiedziane w interpelacji skargi i dyskusji zdołają uzyskać odpowiednie zaniechanie i uznanie i nakłonić p. ministra ujęcia się za dotkniętą boleśnie ludność polską.

W sprawie seminarium duchownego w Poznaniu donosi *Berl. Tagbl.*, że pertraktacje ks. arcybiskupa Dindera z Rządem zostały ukończone. Korespondent pisze, że seminarium ma być otwarte z początkiem półrocza zimowego. Przyszłym regensem tego zakładu ma być Niemiec, a pomiędzy profesorami wymieniają dwóch Polaków.

## Z Watykanu.

(Zwiedzenie Wystawy watykańskiej przez Papieża. — Rokowania watykańsko-rosyjskie. Pogadanka o okoliczności papieskiej w sprawie nowego włoskiego kodeksu karnego.)

Papież, który w ostatnich dniach przemawiał pielgrzymów z Bolonii, z Toskanii, z Romanii, Emilii, Liguryi itd., również ja Trynitarzy Franciszkańskich, chciał nieco wypocząć i dlatego w zeszły piątek i w sobotę nie przyjmował nikogo prócz kardynała Lavigerie, z którym rozmawiał długo. W sobotę zrana o godzinie 8, zwiedzał Ojciec św. Wystawę watykańską w towarzystwie msgra Castracane, tajnego podkomorzego, msgra Marcolliniego i trzech z gwardyi szlacheckiej. Leon XIII zwiedzał galerię, przeznaczoną dla Wschodu, Belgii, Holandii, Hiszpanii, bawił na wystawie do godziny w pół do 11tej i przyrzekł jesiennie przybyć — chwalił ułożenie przedmiotów, które ściśle badał, dotąd bowiem nie miał chwili czasu do zwiedzenia Wystawy. Wychojąc, uczynił nadzieję, że prawdopodobnie

(Ciąg dalszy nastąpi).



nie pozwoli jeszcze przedłużyć przez czas jakiś otwarcie wystawy. Zamiarem Oje św. jest utworzyć rodzaj wystawy nieustającej, składającej się z drogiej przedmiotów. Jedyną trudność tworzy brak miejsca.

Z Rzymu otrzymuje *Corr. de l'Est*, jak twierdzi, że źródła zupełnie wiarygodnego następujące depesze: Rokowania między Stolicą św. a rządem petersburskim wchodzi na dobrą drogę. Pełnomocnik rosyjski, p. Izwolski, oświadczył w tych dniach, że powie mu, zarówno jak przed trzema laty p. Buteniewowi, przyprowadzić do skutku ugodę z Watykanem. W kołach watykańskich mają nadzieję, że będzie można ominąć drażliwe kwestye i nadać całej sprawie pomyślny obrót.

Do przytoczonego pisma donoszą dalej: Papież zamierza rozesłać do nuncyuszów okólnik w sprawie nowego włoskiego kodeksu karnego, wymierzonego przeciw rękomy nadużyciom duchowieństwa i jurysdykcji Watykanu. Wielu kardynałów, zapytanych przez papieża o zdanie, doradza mu opuścić Rzym po skończeniu uroczystości jubileuszowych, a mianowicie w dniu, w którym rząd włoski zechce wprowadzić w życie nowe przepisy.

## Sprawa rzymska.

Z powodu zapowiedzianych w parlamencie włoskim obrad nad nową ustawą karną, poruszone zostały na nowo koła duchowieństwa włoskiego i rozpoczęły się protesty. O objawach tych donoszą korespondenci oraz depesze z Rzymu i z prowincyi co następuje:

Wypracowany przez ministra sprawiedliwości nowy projekt kodeksu karnego, którego przedłożenie w parlamencie jest obecnie faktem spełnionym, wywołał w kołach duchowieństwa, zarówno jak i katolickich konserwatywnych, wielkie zaniepokojenie. Im bliższy jest termin zrealizowania projektu, tem bardziej mnożą się protesty. Sądzą, że chociażby protesty te, jakkolwiek podpisywane i przez kardynałów, nie wywrą poważnego wpływu; w parlamencie dotychczas, z wyjątkiem jednego posła, p. Toscanelli, który nie posiada wpływu, żaden z deputowanych nie brał pod rozwagę protestów. Ubolewania katolików wywołane zostały głównie paragrafami 101, 173, 174, 175 i 176, w których agitacye przeciw faktowi zjednoczenia Włoch — tak zwana „kwestya rzymska” — określone zostały jako zdrada stanu; w których nadto za naruszenie harmonii i pokoju w rodzinach za wpływem pewnych duchownych przewidziane są kary surowe więzienia od sześciu miesięcy do trzech lat.

Duchowieństwo, które w zastrzonych ustawach państwowych widzi cios, zwróciło głównie przeciw sobie, stara się nie tylko protestami, ale i zgromadzeniami usposobić opinię przeciw nowej ustawie.

Pierwsze w tym duchu zgromadzenie zwołane było do Turynu na niedzielę. Gdy jednak w teatrze Gerbino, redaktor dziennika *Osservatore Romano* usiłował przed zgromadzeniem mówić o kwestyi rzymskiej, pod którą rozumiane jest przejęcie Watykanu z państwa, przybyło około tysiąc studentów i nie dopuściło do dyskusyi, wznowiając okrzyki:

„Niech żyje Rzym! niech żyją Włochy!”

Przyszło nadto do nadużyć, w których brały udział i rzesze uliczne, studenci bowiem udali się następnie przed rezydencyę arcybiskupa i zaczęli rzucać kamieniami w okna pałacu. Dalszym nadużyciom położyły kres dopiero władze policyjne, przywołane na plac zaburzeń.

Powszechną uwagę w parlamencie zwrócił protest kardynałów Włoch południowych, Sanfelice i Capecelatro, którzy, przemilczając o ustawie karnej, oświadczyli, że państwu idzie tylko o to, ażeby zabronić duchowieństwu roztrząsania kwestyi rzymskiej.

## KRONIKA

Lwów, 30 maja.

— **Hr. Juliusz Andrassy**, b. minister, jak donoszą z Pesztu, zapadł ciężko na chorobę nerwową. Wezwano do łóża chorego, specjalistę dr. Ulzmana z Wiednia.

— **Z Akademii umiejętności**. W przedwieczorajszym naszym sprawozdaniu z posiedzenia publicznego Akademii umiejętności zaszła pewna niedokładność, którą niniejszem prostujemy. Oto na członka-korespondenta wydziału historyczno-filozoficznego Akademii przedstawiony został prócz wymienionych poprzednio także dr. Oswald Balzer, profesor Uniwersytetu lwowskiego.

— **Henryk Sienkiewicz** przeznaczył dwudniowy dochód z wystawy swoich obrazów

w gmachu byłego hotelu Angielskiego, na korzyść ubogich m. Lwowa. Cały dochód mianowicie w d. 31 maja i 1 czerwca otrzyma wiec fundusz ubogich.

(m) **Towarzystwo miłosierdzia „Opactwo”**. Pod przewodnictwem prezydenta miasta, p. Mochnackiego, w obecności pani Namiestnikowej Zaleskiej, odbyło się wczoraj po południu zgromadzenie członków Towarzystwa, p. n. Opatrzność. Zgromadzenie przyjęło do wiadomości sprawozdanie wydziału, z którego dowiedzieliśmy się, że usiłowania Towarzystwa około umniejszenia żebractwa odnoszą o tyle pożądany skutek, że ci ubodzy, którzy są stale pod opieką „Domu pracy”, odwykli od żebrania, wstydzą się nawet dawnego swego rzemiosła i wrócili na drogę pracy i moralności. Niektórzy wyszli już nawet z Zakładu i prowadzą życie pracowite i moralne. Ale to nie wystarczy, gdyż jest jeszcze wielu żebraków w mieście, którzy naprzykrzają się publiczności i wyszukując nieświadomości, prowadzą żebraniem bardzo intratne rzemiosło. Nie nasza w tem wina — powiada sprawozdanie — bo najprzód Towarzystwo niema nad tymi ludźmi żadnej władzy i nie może ich zmusić do porzucenia żebractwa, a powtóre niema Towarzystwo ani miejsca, ani środków, aby ich wszystkich umieścić i zaopatrzyć. Środków tych mogłaby dostarczyć publiczność, i o tę pomoc udaje się wydział do niej. Prosi więc wszystkich, którym dobro społeczeństwa leży na sercu, aby zapisywali się na stałych członków Towarzystwa przez ofiarowanie stałego datku, przynajmniej 6 zł. rocznie; dalej, aby ile możności wspomagali ubogich nie gotowizną lecz znaczkami metalowymi, sporządzanymi przez komitet. Za znaczki takie nie dostanie ubogi wódki w szynku, lecz musi z niemi przyjść do „Domu pracy” i otrzymać za nie żywność gotowaną lub surową według wartości znaczków, albo zostanie w nim jako pracownik. Prosi dalej wydział, aby publiczność dostarczała mu wszelkiej starzyzny, odpadków ze stołu i wiktuałów w naturze; w tym celu kwestuje jedna z sióstr św. Józefa, zarządzających w „Domu pracy”, jeżdżąc po ulicach miasta. Dawniej składała publiczność na wózek nie tylko gotówkę, ale także wiktuały, starą odzież i obuwie. W ostatnim roku zmniejszyły się datki w gotowiznie znacznie, a datki w wiktuałach, starej odzieży i obuwia ustały prawie zupełnie. Uprasza więc wydział, aby publiczność nie ustawała w swej dobroczynności, lecz pomnożyła raczej fundusze Towarzystwa tak, iżby wydział nie tylko mógł utrzymywać przyzwolone teraźniejszy „Dom pracy”, ale aby był w stanie Zakład ten pożyteczny rozszerzyć i z czasem miasto nasze z żebractwa oczyścić.

Dochody Towarzystwa w r. z. wynosiły 10.734 zł., a rozchody 10.642 zł., pozostałość kasowa wynosiła tedy 92 zł. Prócz tego posiada Towarzystwo fundusz żelazny w kwocie 710 zł. W domu pracy Towarzystwa zajętych było w r. z. najwięcej 84, a najmniej 75 ubogich. Ci ubodzy, wykonując rozmaite roboty, jak n. p. klejenie pudełek, woreczków papierowych, pranie bielizny, i t. d. zarobili ogółem 1473 zł. Na wniosek Henryka hr. Skarbka udzieliło zgromadzenie wydziałowi absolutorium, a na wniosek Jerzego hr. Borkowskiego, przez powstanie w miejsce uczciwo zasługi dyrektora, p. Nowaka, który wzorowo kieruje instytucyą.

Do wydziału na r. b. zostali wybrani pp.: dr. Bałko Władysław, Bratkowska Michalina, Getritz Aleksander, ks. Gorazdowski Zygmunt, Ilnatowicz Jan, Kochanowska Róża, Lewicki Jakób, dr. Malinowski Józef, Markiewicz Stanisław, Nowak Jan, hr. Skarbek Henryk, dr. Stella-Sawicki Jan, Jerzy hr. Borkowski, Wieleżyńska Katarzyna, Werner Leontyna. Jako zastępcy wydziałowych zostali wybrani pp.: Baczewski J. A., Tillowa Adolfinia, Bałutowska Antonina, Drexler Ignacy, dr. Ekiolski Józef, hr. Golejewska Urszula, ks. kanonik Hausman Jan, profesorowa Janowiczowa, dr. Jasiński Władysław, Jędrzejowiczowa Salomea, Lazarus Maurycy, Stokowski Apolinary, Winiarz Karol, dr. Popiel Juliusz.

— **Wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego** zaproponował jednomyślnie na katedrę po śp. Czarniańskim, prof. Marcellego Nenckiego z Berna, na katedrę zaś fizyki po śp. prof. Wróblewskim, p. Augusta Witkowskiego, profesora szkoły politechnicznej ze Lwowa.

— **Fan Mieczysław Darowski**, znany obywatel tutejszy i weteran, przenoszący się na stałe mieszkanie do Krakowa, serdecznie żegnany był wczoraj wieczór w Kasyne miejskiej przez liczne zgromadzenie. Dziewczęta przybrane w bieli, wręczyły czcigodnemu, do głębi wzruszonemu weteranowi przesliczny bukiet, a przy stole biesiadnym wznoszono na cześć i najdłuższe zdrowie jego liczne toasty.

— **Bigofony**. Instrument zupełnie nieznan w naszym mieście będąc sposobnością poznać uczestnicy wycieczki „Koła literackiego” do Zimnejwody. Orkiestra złożona z dwunastu muzyków-amatorów pod artystycznym kierownictwem p. W. W., odbywa już od tygodnia próby. Na popisie bigofonistów wykonane zostaną najulubieńsze utwory muzyczne. Nadto wykonany będzie kwartet zwierzęcy w charakterysty-

cznych kostiumach. — Zapisy uczestników w wycieczce postępują bardzo szybko. Zdaje się więc, że jeszcze przed upływem bieżącego tygodnia komitet będzie zmuszony zamknąć listę.

— **Kasyno wojskowe**. W skutek niepogody, wycieczka z soboty odłożona została na dziś, środe.

— **Wydział kasyna miejskiego** zawiadamia pp. członków, że w sobotę, dnia 2 czerwca b. r., odbędzie się z okazji rocznicy założenia kamienia węgielnego pod własny gmach, raut połączony z koncertem. Częścią muzyczną zajął się znany w mieście naszym muzyk, p. Wszelaczynski. Bliższe szczegóły z programem wieczoru podane będą później.

— **Walne zgromadzenie** Towarzystwa szpitala dla ubogich dzieci, pod wezwaniem św. Zofii, odbędzie się w dniu 2 czerwca b. r. o godzinie 5 po południu, a w razie, gdyby dla braku kompletu w tymże dniu do skutku przyjść nie mogło, w dniu 3 czerwca b. r. o godzinie 11 w południe, w lokalnościach gaj. kasy oszczędności. Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie z czynności komitetu za rok 1887. 2. Udzielenie absolutorium komitetowi. 3. Wniosek członków.

— **Kapela „Harmonii”** grać będzie dziś wieczorem przed pałacem sejmowym. Początek o godzinie 6.

— **Wycieczka do Żółkwi**. Dwunastka śpiewacka „Echo” urzęda w niedzielę, 10go czerwca, wycieczkę koleją do Żółkwi. Do uroczystości programu i uprzyjemniania zabawy przyczyni się niemało tut. kapela 95 pułku piechoty, śpiewy dwunastki, tańce w pobliskim lasku „Haraju”, gry towarzyskie, ognie sztuczne, strzelanie do celu i t. p. Bezpośrednio po przyjeździe, odbędzie się w kościele parafialnym msza św., w czasie której śpiewać będzie dwunastka, poczem nastąpi zwiedzenie zabytków i pamiątek grodu Wielkiego Króla, zaś o godz. 2 zbrór w zamku i pochód z muzyką na miejsce zabawy. Wyjazd ze Lwowa nastąpi o 9 rano, powrót o 9 wieczór. W razie niepogody wycieczka odbędzie się w następną niedzielę. Biletów jazdy tam i napowrót, wraz z wstępem na zabawę, po 1 zł. 20 ct. od osoby, nabywać można w księgarniach pp. Gubrynowicza i Schmidta, i Czajkowskiego i Seyfarth, w cukierni pp. Grossa i Strussa, oraz w lokalu dwunastki „Echa”, ul. Czarnieckiego l. 22, obok kościoła OO. Karmelitów, od 8 do 9 wieczorem.

— **Wypadki lokalne**. Wczoraj po południu prywatny woźnica, Paweł Kogut najechał na ulicy Pańskiej 5-letniego syna tutejszego adwokata p. S., który szczęśliwym trafem, mimo, że przednie koło przeszło przez niego odniósł tylko lekkie obrażenie na nodze i jednej ręce. Winowajcę oddano do sądu. — Luźny koń pocztowy, pozostawiony na ulicy Sykstuskiej bez dozoru, spłoszył się, pognałszy pędem ulicami, stanął dopiero w podwórzu przy ul. Zygmuntowskiej przed swą stajnią. Niedbałego woźnicę pociągnięto do odpowiedzialności.

— **Zapiski policyjne**. Skradziono przedwieczoraj nocy 21 flaszek wina, z piwnicy pod l. 2 przy ulicy Skarbowskiej; suknie damskie, męskie i dziecięce; złoty pierścionek z korałem, a drugi z niebieskim kamieniem; złotą szpilkę, znaczoną literami S. A. G. i srebrny zegarek kryty, genewski, ze stalowym łańcuszkiem, łącznej wartości 100 zł., z pomieszczenia w kostnicy głównego szpitala. — Zgubiono jasno zielony szmaragd, okolony brylantami w złotej oprawie, z pierścionka; srebrną pozłacaną owalną sylwetkę, wewnątrz z obrazkiem Pana Jezusa i Matki Boskiej, znaczonej N. G. — Znalezione na Wysokim Zamku parasol czarny jedwabny i drugi płócienny szary. — Zbłąkany koń, maści bułanej, pozostaje pod l. 17 przy ulicy Korytniej, u Chaji Lustig. — Złożono wczoraj w policyi srebrny zegarek, po obu stronach kryty, z busolą i ze srebrnym łańcuszkiem, znaleziony na ulicy Pańskiej.

— **Stan powietrza**. Barometr stoi w mierze.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 30 b. m., według spostrzeżeń stacyi Szkoły politechnicznej: Wiatr o zmiennym kierunku z południowej (S) strony, średnia temperatura doby około +21°C., niebo przeważnie czyste, powietrze mienne wilgotne lecz do burzy skłonne, co najwięcej opad chwilowy i wcale nieznaczny, zresztą pogodnie.

Srednia temperatura ubiegłej doby była +20.0°C., najniższa temperatura była w nocy i wynosiła +13.7°C., najwyższa była wczoraj +28.8°C.

Stan barometru był dziś o godzinie 9 rano zredukowany na poziom morza 762 mm.

— **Nowe urzędy pocztowe**. C. k. dyrekcyja poczt ogłasza: Z dniem 1 czerwca b. r. wejdzie w życie c. k. urząd pocztowy na dworcu kolejowym w miejscowości Ryto (powiat Nowy Sącz), którego czynność ograniczać się będzie na przyjmowaniu i wydawaniu poczt listowej i wartościowej, jak również przekazów pieniężnych i powiątkowych, nie przekraczających kwoty 300 zł., a przytem pełnić będzie funkcye pocztowej kasy oszczędności. Urząd ten połączony będzie pociągami kolejowymi, kursującymi między Nowym Sączem i Orłó. Do

okręgu doręczeń należeć będą miejscowości: Ryto, Roztoka ryterska, Oblazy i Sucha struga.

— **Dla dotkniętych powodzią** w kraju złożono następujące dalsze datki:

w starostwie sokalskiem: J. Kwiciński 1 zł., A. hr. Cetner 5 zł., ks. E. Krynicki 3 zł. 60 ct., A. W. Grot 4 zł., ks. kan. Reinhard ze składki 21 zł., ks. E. Jaremkiewicz 14 zł. 20 ct., gmina Switarzów 1 zł., Horodłowie 2 zł., Kopytów 2 zł. 11 ct., Nowydwór 2 zł. 20 ct., Chorobów 10 zł. 50 ct., Cieląż 3 zł., Uhrynów 10 zł. 38 ct., Tudorkowice 8 zł., Siebieczów 5 zł., Dłużniów 3 zł. 32 ct., Konotopy 6 zł., ks. C. Sielecki ze składki 10 zł., ks. Saik 7 zł., ks. Filewicz 7 zł.;

w starostwie wadowickiem: mieszkańcy Andrychowa na ręce urzędu gminnego, oraz pp. M. Beranka i S. Binzera 88 zł. 30 ct., mieszkańcy Lanckorony 25 zł., obszar dworski w Lipowie 40 ct.;

w starostwie sanockiem: dalsze datki mieszkańców powiatu w kwocie 12 zł. 51 ct.;

w starostwie stanisławowskiem: gmina Międzyhorce 5 zł. 41 ct., Sapahów 3 zł. 70 ct., obszar dworski w Sapahowie 3 zł. 10 ct., gmina izr. w Stanisławowie 3 zł., gmina Brynia 3 zł., Pasieczna 3 zł. 72 ct.;

w starostwie turczańskiem: g. k. parafianie w Jabłonowie 1 zł. 63 ct., w Dniestrzyku hołowieckim 6 zł., w Rypanach 10 zł., w Husnem wyżnem 5 zł. 30 ct., w Ilniku 8 zł. 15 ct., w Roztoku 2 zł. 50 ct., w Isajach 3 zł. 4 ct., U. Kinsberg 10 zł., S. D. Feiner 5 zł., E. Wohl 20 zł. (C. d. n.)

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Cieszanowie z grupy większych posiadłości, rozpisany został na dzień 4 lipca b. r. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowym, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Do Rady powiatowej** mościskiej, przy wyborze uzupełniającym jednego członka z grupy większych posiadłości, wybrany został p. Bolesław Górski, właściciel dóbr Wołczy-szczowice.

— **Zwłoki mężczyzny**, jak się zdaje wieśniaka, znaleziono dnia 25 b. m. w lesie Iwańczańskim, pow. zbaraskiego, na granicy rosyjskiej. Przy trupie znaleziono rubla papierowego i kopiejkę, oraz 1 zł. 49 ct. austriackiej monety zdawkowej, a także flaszkę próżną z wódki. Człowiek ten prawdopodobnie umarł nagle śmiercią naturalną.

— **Matejko** przybył w sobotę z Krakowa do Wiednia, dla zwiedzenia wystawy jubileuszowej sztuk pięknych i stanął w hotelu *Erzherzog Karl*. Jak się dowiaduje *Presse*, najnowszy obraz mistrza „Kościuszko pod Racławicami”, który przeznaczony był dla wystawy jubileuszowej, wystawiony będzie zapewne w osobnym lokalu.

— **W Uniwersytecie Jagiellońskim** w Krakowie, hr. Roman Szeptycki i hr. Mikołaj Rey otrzymali stopień doktorów praw.

— **Miła wiadomość** otrzymało warszawskie *Słowo z Krakowa. Dobra Łuczanów Dojazdów, Kosmyrzów i Głęboka pod Krakowem, które od lat przeszło 80 znajdowały się w rękach cudzoziemca, księcia Teano Sermotta, przeszły przed kilku dniami na własność tamtejszych obywateli, Władysława i Stanisława hr. Mycielskich.*

— **Królewiczowa szwedzka**, córka w. ks. badeńskiego, przybyła na kuracyę do Franzensbadu.

— **Polacy w Paryżu**. Dzienniki paryskie donoszą: Montmorency przedstawiało w dniu 21 b. m. niezwykle ożywioną fizyognomię. Oprócz licznej publiczności, zwabionej piękną pogodą, zebrało się tam około 500 Polaków, aby uczcić pamięć generała Kniaziewicza i polskiego poety Niemcewicza, których zwłoki znajdują się w tamtejszym kościele, oraz pięćdziesięciu współziomków, pochowanych na cmentarzu w Montmorency. Polskiej kolonii przewodniczyli członkowie Towarzystwa historycznego, założonego przez Niemcewicza. Książę Władysław Czartoryski, który powrócił cierpiący z Algieru, nie mógł z powodu osłabienia wziąć udziału w uroczystości. Mszę św. odprawił ks. Lacroix a kazanie wygłosił O. Władysław Witkowski, przełożony misyi polskiej.

— **O katastrofie w berlińskim teatrze** nadwornym dochodzą następujące dalsze szczegóły: Okazało się, że z 6 osób, o których sądzono, że życie postradały, zostało 5 ciężko pokaleczonych. Zresztą donoszą ze strony autentycznej: wzniecone przez robotników ponad sceną rusztowanie (a nie więzanie dachowe) runęło i zasypało zatrudnionych pod niem robotników. Przyczyny jeszcze nie wysłędzono. Prawdopodobnie obluźowało się po nad rusztowaniem więzadło. Trzech czy też czterech z 45 przy budowie zatrudnionych robotników, nie przybyło rano do roboty; z reszty jeden został zabity, 13 po części ciężko pokaleczonych. Straż pożarna uprząta jeszcze gruz.

— **Ciekawe odkrycie**. Depesza z Tyflisu donosi: Po ulewnych deszczach w pobliżu kantoru głównego składu drogi żelaznej Zakaukaskiej, otworzyła się otcłan i ukazał się w niej



długi podziemny chodnik. Pierwsi zwiedzający go po przejściu znacznej odległości, napotkali zbiorowisko wody w kształcie jeziora i wielką saklę (chatę) na drewnianych słupach. W ścianach chodnika są tu i owdzie zagłębienia. Wejścia strzeże obecnie policja.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, otwarta jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

## Notatki literacko-artystyczne.

(n) **Opera.** „Halka” jest jedną z tych oper, którym lata szkodzić nie powinny. Zawsze jest świeża, mimo że widzimy ją po raz setny, zawsze pozwala odkryć coś pięknego, mimo że jej melodyjny umiemy już na pamięć. Powiedzielibyśmy nawet, że inteligentniejsze warstwy naszej publiczności nie znają jej dość dokładnie, jeżeli ją uważają za rodzaj „niedzielnej sztuki”, bo taki wniosek wypada nam uczynić spoglądając na łoża świecące na „Halce” pustkami. Muzyka jej głęboka a jednak taka przystępna, powinna być równa mieć ilość zwolenników pomiędzy publicznością myślącą, jakoteż i tą, dla której ów sycarzasty mazur główną stanowi pętelę. Słuchając wczoraj „Halki”, wykonanej w dwóch głównych partjach doskonale, przyszliśmy do przekonania, że wystawiona w całości wzorowo, z pomocą nowych dekoracji i kostiumów, któreby stworzyły dla fantazyj pewien obfity pokarm oraz inscenowana na nowo w scenach zbiorowych, pociągłaby publiczność niezawodnie. Nadewszystko jednak potrzeba, aby i wykonanie muzyczne było nieskazitelne, co pod kierownictwem p. Jareckiego tak zamiłowanego w niesmiertelnych dziełach Moniuszki, mogłoby powieść się świetnie, gdyby wszystkie partie opery były odpowiednio obsadzone i gdyby chór męski (zwłaszcza w I akcie) mógł być pełniejszym. Wszak istotnie dobrego Stolnika lub Janusza nie słyszeliśmy już od dawna, a partya Zofii również po macoszemu zawsze była traktowana.

Wczorajsze przedstawienie zawdzięczało również wszystko Jontkowi — p. Floryańskiemu i Halce — p. Kasprowiczowej...

P. Floryński jest Jontkiem takim, jakim go bezwątpienia chciał mieć kompozytor. Nie posuwa swego liryzmu do tych granic, w jakich partje traktuje Myszyga, (chociaż ią spiewa ślicznie), ani nadaje jej tych przesadnych, bohaterkich akcentów, jakie zauważaliśmy u Mierzińskiego w „dumce”. Ztąd też Jontek p. Floryński jest rzecznym nie będać płaczącym i umie boleć, nie przestając być góraliem. Szczęśliwe uchwycenie tego pośredniego tonu, jest zdaniem naszym, zasługą artysty, mającą może większą wartość niż samo wykonanie strony czysto technicznej. Partya bowiem Jontka, biorąc ją tylko muzykalnie, odpowiada artyście samemu położeniem, jakoteż i rysunkiem melodyj znacznie lepiej niż n. p. partya Don Josego w „Carminie”. Ztądto w „Halce” nie słyszemy owych wysokich nut, jakie, chociaż usprawiedliwione sytuacjami dramatycznymi, nieraz w „Carminie” brzmiały nam eokolewkie za ostro, a zatem z niekorzyścią własnego dźwięku. Obydwie też arye Jontka w drugim i czwartym akcie odspiewane były ślicznie, zwłaszcza ta ostatnia, a publiczność najzastężeńiej obypała artystę kwiatami i gromem oklasków.

Pani Kasprowiczowa dzielnie sekundowała p. Floryańskiemu. Słuchając jej śpiewu, stojącego już prawie wszędzie na wyżynie artystycznej, mimowoli poddajemy się obawie, czy p. Kasprowiczowa nie będzie zmuszoną aż do Pragi jechać po to, aby operetkę porzucić, jak to pan Floryński uczynił? Głos jej brzmiał wczoraj tak dźwięcznie i czysto, zwłaszcza w wysokich i średnich pozycjach, że gdyby nie kilka drobnych szczegółów, jak zbyt forsowne atakowanie piersiowych tonów w kilku miejscach, lub niektóre odsobniki jeszcze niedość szlachetnie zaakragłone, to całą partję uważalibyśmy za prawdziwie wykonane dzieło artystki.

Nad resztą śpiewaków nie zatrzymujemy się dłużej. Pp. Koncewicz i Laskowski, jeden dla wieku, drugi nieodpowiednią obciążony partją, robili tylko to, na co się zdobyć mogli; dla czego jednak p. Babińska nie dołożyła większych starań i prawie lekceważyła sobie partję, tego nie rozumiemy. Jeżeli chciała tem zachować tradycję — to może istotnie żywić to przekonanie, iż przeszła swe poprzedniczki...

## Milionerzy.

### III.

W siódmym rzędzie milionerów amerykańskich stoi nazwisko dobrze znane p. J. Gordon Benneta, wydawcy *New-York Herald*. Znanym powszechnie wypadkiem jest pojawienie się w 1835 r. pierwszego numeru pisma, które obecnie bez zaprzeczenia zajmuje najpierwsze miejsce w pra-

sie amerykańskiej. Historia życia człowieka, który stworzył i wyniósł do takiej świetności swój majątek, nie mniej jest ciekawą, jak historia jego przedsięwzięcia. Historia ta uwydatnia jego potężną wytrwałość, niezłomną wiarę w siebie i cudowną umiejętność zastosowania się do okoliczności, które to zalety zresztą mają wszyscy dorabiający się majątku Amerykanie.

A jednak James Gordon Bennet nie był rodowitym Amerykaninem. Urodzony w Szkocji, religii rz. katolickiej, przeznaczony przez rodziców do duchownego stanu, wychowany w seminarium, porzucił kraj, wyrzekł się wątpliwego powołania, wyemigrował do Stanów Zjednoczonych, poświęcił się dziennikarstwu, zwrócony z drogi, jaką iść miał i natchniony przez „autobiografię Benjaminą Franklina”, jedną z najbardziej przez ówczesną młodzież czytanych książek. Trzy miesiące po powzięciu postanowienia, wyładowywał w Halifax, zład dotarł do Portland, a potem do Bostonu. „Byłem sam — pisał — młody i pełen zapału. Pochłaniałem czarowną książkę, w której Benjamin Franklin opowiada historię swego życia. Boston, gdzie żył mój bohater, zdawał mi się miejscem zamieszkania najdroższego przyjaciela. Z nieopisanym zapałem odczytywałem opis wypadków wojny o niepodległość. Na wysokościach Dorchesteru zdawało mi się, że mam pod nogami ziemię uświęconą; błyszczące do słońca kopuły i dzwonnice Bostonu na horyzoncie przedstawiały mi się latarniami wolności.”

Ta gorączka uniesienia trwała parę tygodni; ale przyszły milioner, oddany kontemplacyjnemu marzeniom, musiał w końcu zauważyć, że skromne jego zapasy wyczerpywać się zaczynają. Wstąpił wtedy do pewnej drukarni jako komisant i korektor, wypełnił nieco swą pustą sakiewkę, i wyjechał do Nowego Yorku, gdzie spodziewał się znaleźć szerokie pole dla swej działalności. Kolejno był profesorem, wykładał ekonomię polityczną, brał się czasem do autorstwa, gdy mu natchnienie przyszło lub okoliczność się zdarzyła, próbował wszystkiego, bez wielkich rezultatów. Dziennikarstwo pozostawiało jęszcze w uspieniu. Kilka pism w Nowym Yorku posiadało jako personal tylko wydawcę, właściciela i redaktora, dwóch lub trzech pisarzy źle płatnych, i czasem, bardzo rzadko, korespondenta w Waszyngtonie podczas posiedzeń kongresu, który dostawał, bardzo nieregularnie, od 25 franków do 40 na tydzień, w co wszystko było wliczone, nawet opłata pocztu. Nie marzono nawet o takich honorariach jak 75.000 do 100.000 franków rocznie, naznaczonych pp. G. Townsend i J. Howard, jako specjalnym korespondentem. P. Bennet udał się do Waszyngtonu na koszt *New-York-Enquirer*. W bibliotece kongresu wpadł mu przypadkiem w ręce tom listów Horacego Walpole. Dowcipne anegdoty, zajmujące opowiadania, osobiste szczegóły o ludziach współczesnych, które Walpole zabarwiał, przytaczając ich korespondencje, oczarowały go i poddały mu myśl użycia tych samych środków w celu urozmaicenia swych sprawozdań politycznych, nadania im więcej interesu i doniosłości. Myśl była dobra, a *New-York-Enquirer* zyskał rozgłos i popularność; autor wszakże pozostał bezimiennym, i jeżeli kształcił się w swoim rzemiośle, przynosiło mu ono tyle, ile konieczne do życia potrzebował.

W 1835 r. jednak udało mu się oszczędzić sumę olbrzymią dla niego, 300 dolarów, to jest 1.500 franków. Po długich rozmyśleniach, poszedł do pewnego młodzieńca zajętego w drukarni, który także miał zostać kiedyś jednym z najwybitniejszych dziennikarzy Nowego Yorku, Horacy Greeley, właściciel *New-York-Tribune*, opowiada tę rozmowę: „Bennet przyszedł do mnie. Stałem przy kasie, zajęty składaniem. Nie mówiąc słowa, włożył rękę do kieszeni; wyciągnął garść srebra i położył je przedemną, wraz z odrobiną złota i banknotem na 50 dolarów.

— Posiadam, rzekł około 300 dolarów, i proponował żebyśmy się złożyli na założenie dziennika, którego ja byłbym drukarzem a on wydawcą. Odrzekłem mu, że suma była niewystarczająca. Nie nalegając więcej odszedł, i dowiedziałem się niedługo, że stworzył *New-York-Herald*.”

Biuro tego dziennika, tak obszerne dzisiaj, wtedy było mniej niż skromne: piwnica na Nassau-Street mu wystarczała; w tej piwnicy, krzesło drewniane, dwie próżne ławki na których kładziono deskę sosnową służącą za biurko i za stół do składania gazet, oto całe umeblowanie. Bennet sprzedawał sam swój dziennik za cenę pięciu centym. Wydawcą, właścicielem, reporterem, buhalterem, komisantem, chłopcem biurowym, sprzedającym, wszystkim był sam, układając nawet anonsa dla tych swoich klientów, którzy pisać nie umieli. Dochody były skromne, i bardzo często właściciel *Heralda* zadawał sobie pytanie czy wystarczy mu na zapłacenie rachunku w sobotę za papier i druk, i czy dziennik będzie mógł ukazać się w poniedziałek.

Sam opowiadał, że znajdował się bardzo często po zapłaceniu kosztów z jednym frankiem w kieszeni, a jednakże pracował po ośmnaście godzin dziennie i zbliżał się do czterdziestki. Mało lubiący towarzystwo, nadzwyczaj wstrzeźliwy, obcemu mu był dar jednania sobie przyjaciół i skarbienia sympatii. Szedł prosto przed siebie, nie zniechęcając się, nie zatrzymując, szukając punktu oparcia, dźwigni Archimedes. Przypadek miał mu ją dać w ręce.

Pewien aptekarz, nazwiskiem Brandreth, wymyślił pigułki, rodzaj uniwersalnego lekarstwa, które w istocie miały mu przynieść miliony. Brandreth przeczuwał instynktem potęgę reklamy w anonsach. Przyszedł więc do Benneta i ofiarował mu stałą cenę za umieszczenie tych anonsów w gazecie. Stały przychód, wypłacany każdej soboty, była to rzecz, której od dawna czekał i szukał Bennet: suma pewna, która pokrywała koszt papieru, drukarni, i usuwała męczarnie każdej soboty. Propozycja została natychmiast przyjęta i *New-York-Herald* otrzymał nowe poparcie. W rok później format dziennika został powiększony a cena zdwojona; wychodził już w dwudziestu tysiącach egzemplarzy i przynosił 5.000 franków tygodniowo swemu szczęśliwemu wydawcy.

(Dokończenie nastąpi.)

## GOSPODARSTWO I HANDEL

**\*\* Targ zbożowy.** \*) Dnia 30 maja 1888 r.

**Lwów,** pszenica 6:30 do 6:95, żyto 4:20 do 4:90, jęczmień browarny 4— do 6—, owies 4:15 do 4:75, groch 5:50 do 10—; wyka 4:50 do 5—, rzepak 9— do 9:70, lnianka —, konieczyna czerwona 18— do 38—, konieczyna biała 20— do 30—, konieczyna szwedzka 30— do 36—.

**Tarnopol,** pszenica 6:10 do 6:30, żyto 4— do 4:80, jęczmień browarny 4— do 4:75, owies 4:30, do 4:70, groch 5:50 do 10—, wyka 4:30 do 4:75, rzepak 9— do 9:50, lnianka —, konieczyna czerwona 17— do 36—, konieczyna biała 30— do 36— konieczyna szwedzka 30— do 35—.

**Podwoleczyska,** pszenica 6:20 do 7—, żyto 4— do 4:65, jęczmień 3:65 do 4:65, owies 4:30 do 4:70, groch 6— do 9:70, wyka 4— do 4:70, rzepak n. 9— do 9:45, lnianka — do —, konieczyna czerwona 16— do 35—, konieczyna biała 30— do 36—, konieczyna szwedzka 28— do 35—.

**Czerniowce,** pszenica 6:30 do 7—, żyto 4:30 do 4:80, jęczmień 4:20 do 5:30, owies 3:60 do 3:90, groch 4:40 do 9—, wyka 4:10 do 4:80, rzepak 9— do 9:35, lnianka — do —, konieczyna czerwona 18— do 34—, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —, tymotka 20— do 30—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od 5— do —55 zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy.

Okowita gotowa za 10-000 litrów pre. loco Lwów 24:50 do 25— zł.

Piękne gatunki pszenicy i żyta (suche) trzymają się w cenie, a wyborowe wyżej notowania.

\*) Przedruk wzbroniony

## OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan powrócił wczoraj do Wiednia z inspekcji wojsk, zebranych w obozie w Bruck nad Litawą.

Z dniem 2 czerwca, w którym Najj. Pan i wyjedzie z Najd. Arcyksiężniczką Waleryą na letni pobyt do Ischl zostanie zamknięty *sejour* w willi cesarskiej w Lainie, a otwarty w zamku letnim w Schönbrunnie.

Według najnowszych dyspozycji Najd. Cesarzewiczowstwo wyjadą dnia 9 czerwca do Bośni i Hercegowiny. Dostojni Państwo udadzą się najpierw przez Zagrzeb do Banjaluki a ztąd do Serajewa. Tutaj pożegna się Jej Ces. Wysokość z Najd. swym Małżonkiem i powróci do Wiednia, gdy natomiast Najd. Następca Tronu uda się do Bocche di Cattaro i Dalmacye do domu.

Najd. Arcyksiążę Albrecht przybył d. 26 b. m. na czterodniowy pobyt do Ried.

Najd. Arcyksiążę Wilhelm udał się przedwczoraj do obozu w Bruck nad Litawą.

Najd. Arcyksiążęta Ernest i Rainer przybyli na letni pobyt do „willi Rainer.”

Wspólny Minister skarbu Kallay powrócił przedwczoraj z Pesztu do Wiednia.

Nuncyusz papieski msgr. Galimberti uda się w tych dniach na letni pobyt do Saleburga.

*Corr. de l'Est* pisze:

Dowiadujemy się, iż pierwszy radca ambasady rosyjskiej przy Najw. Dworze, ks. Cantacuzene, który obecnie przebywa na urlopie w Rossyi, nie powróci już na swą wiedeńską posadę.

Izba deputowanych, po dokonaniu wyborów uzupełniających do kilku komisji, rozpoczęła wczoraj dyskusję ogólną nad projektem ustawy o podatku od spirytusu. Deput. Steinwender przemawiał przeciw przedłożeniu, ponieważ nakłada ono większy podatek na biednych i zmusza konsumentów nie tylko do płacenia 35 złr. Państwu, lecz także i 10 złr. na rzecz właścicieli gorzelni. Mowca twierdził, iż przedłożenie jest nadzwyczaj korzystnym dla Węgier a szkodliwym w szczególności dla średnich gorzelni. Projekt rządowy ochrania tylko wielkich właścicieli a rujnuje gorzelnie chłopskie. Podatek od spirytusu jest ukrytą premją dla Węgier.

Dep. Jaworski, przemawiając za przedłożeniem, zaznaczył konieczność podwyższenia podatku od spirytusu wskutek wzrastającej ciągle potrzeby zabezpieczenia potęgi Państwa, dlatego też należy, jakkolwiek ciężkim sercem, lecz i ze spokojnem sumieniem ugiąć się przed koniecznością, w celu zapewnienia Austrii błogosławieństwa trwałego pokoju, odpowiadającego etyce, prawom narodów i gospodarstwu społecznemu. Cała trudność polega w tem, iż musi być uchwalona ustawa jednakowa tak dla Austrii, jak i dla Węgier. Od roku 1867 ustępujemy Węgrom ustawicznie, nie z powodu niemoce naszej, lecz dla interesu Monarchii. Mowca spodziewa się, iż Węgry to uznają i że nie będą struny zanadto naciągali. Mowca prosi Rząd o dwie rzeczy, mianowicie o ulgi w innych podatkach, jak: domowym, zarobkowym i dochodowym i o polecenie swym organom, ażeby ostro postępowali z podstępami wykroczeniami przeciw ustawie. W wypadkach samej nieświadomości tylko i braku złej woli pragnie mowca, iżby Rząd łagodnie postępował. (Oklaski z prawicy).

Dalszy przebieg obrad streszcza dzisiejsza depesza.

W Berlinie zwróciło ogólną uwagę oświadczenie pana Tiszy w sprawie udziału przemysłowców węgierskich w międzynarodowej wystawie paryskiej. W oświadczeniu tem, jak telegrafują do *Fremdenblattu*, widzą nowy pocieszający dowód równoległości austriackich i węgierskich zapatrywań we wszystkich wielkich politycznych kwestiach.

*Nordd. Allg. Ztg.* powtarza na wybitnym miejscu artykuł petersburskiego dziennika *Nowosti*, w którym starano się udowodnić, iż dla Rossyi niemożliwym jest kompromis ani z Austrią, ani z Niemcami. Wszystkie zabiegi, aby osiągnąć porozumienie z oboma temi państwami, nie doprowadziły do żadnego rezultatu, albowiem oba dążą do celów, nie dających się pogodzić z interesami Rossyi; w Petersburgu nie zezwolą przynigdy na to, aby Austro-Węgry czyniły nowe zdobycze na półwyspie Bałkańskim, ani zezwolą Niemcom próbować nowego ciosu przeciw Francji.

Książę Bismarck, który przybył przedwczoraj zupełnie niespodzianie do Berlina, zamierza w czerwcu udać się do Friedrichsruhe a później do Kissingen. Przyjazd księcia ma pozostawać w związku z chorobą jego małżonki, która cierpi na dolegliwości astmatyczne.

Z Poznania donoszą:

Tutejsze zgromadzenie złożone z Polaków i Niemców, uchwaliło jednogłośnie świetnie przystroić miasto, na uroczystości odsłonięcia w dniu 18 czerwca pomnika dla żołnierzy z Poznańskiego, poległych w r. 1870, i na przyjęcie następcy tronu Polacy uczestniczyć także będą w przyjęciu.

Z Warszawy piszą do *Polit. Corr.*:

Rosyjskie ministerstwo komunikacji poleciło najusilniej swoim organom szybkie wykonanie rozpoczętych w zachodnich guberniach, tudzież bezzwłoczne rozpoczęcie nowo uchwalonych budowli dróg. Na koszt budowy na rok bieżący prelimitowano w ogóle około 3 milionów. Pomędzy sześcioma drogami, które aż do roku 1889 bezwarunkowo muszą być wybudowane i do użytku oddane, znajduje się droga przeszło 100 wiorst długa z Proskurowa przez Kamieniec podolski aż do granicy. Podjęto także budowę drogi z Wołoczysk do Satanowa wzdłuż linii granicznej.

W pierwszych dniach lipca spodziewany jest w Warszawie w. książę Włodzimierz. Przybędzie on w celu inspekcji „twierdzy warszawskiej,” jak od niedawna urzędownie została nazwana cytadela pod Warszawą. W księciu będą okazane wszyst-



kie nowe forty około Warszawy, w ostatnim czasie z wielkim sumptem pobudowane. Jednocześnie z tem mają się odbyć wielkie manewry pod twierdzą Modlin.

Dnia 28 bm., jako w rocznicę koronacji cara został połączony Samarkand, serce Azji środkowej, jak to miasto nazywają dzienniki rossyjskie, drogą żelazną z morzem Kaspijskiem. Pierwszy pociąg, wiozący generała Aninkowa, jego współpracowników, deputacje towarzyszy naukowych, przedstawicieli prasy, deputację miasta Baku, deputację przemysłowców naftarskich, masę gości z zagranicy, Rossyi europejskiej, tudzież z kraju Turkiestańskiego i Zakaspijskiego, powitany został przez naczelnika kraju Turkiestańskiego generała - adjutanta Rozenbacha, poselstwo emira Buchary, miejscowe władze administracyjne, tudzież przez tłumy ludności.

Pierwszy pociąg przy salwie wystrzałów zatrzymał się obok grobowca Tamerlana, poczem dane było u generała Rozenbacha śniadanie, na którym po toaście na cześć cara, prezes tow. geograficznego, senator Siemionow, wygłosił mowę o zasługach gen. Aninkowa.

Dziennik *Nord* twierdzi, że otwarcie samarkandzkiej drogi żelaznej utrwali stanowisko Rossyi na Wschodzie. Anglia powinna zrozumieć teraz, jak nie nieznaczającami były jej usiłowania aby się temu sprzeciwić i być może, iż poczyni w sprawie zgodzie z Rossyą, szukać rękoma bezpieczeństwa dla swych indyjskich posiadłości; tem bardziej, że Rossyę ożywiają wyłącznie tylko pokojowe uczucia.

Trzy monarchiczne grupy francuskiej Izby deputowanych, odbywały narady celem obmyślenia wspólnego programu postępowania. Z uchwał, zapadłych na zebraniu, brzmi pierwsza, według protokołu, zatwierdzonego przez obecnych, jak następuje:

Zgromadzenie plenarne daje ponownie wyraz swojej woli, wobec parlamentu i kraju, oświadczając, że zamierza dążyć niezmordowanie do rozwiązania Izby, ażeby za pośrednictwem rewizji ustaw konstytucyjnych dojść do bezpośredniego zapytania narodu o opinię.

Według depeszy brukselskiej, przybyli tam, wysłani przez hrabiego Paryża, książę Tremouille i margrabia de Breteuil, ażeby księcia d'Anmale skłonić do ustępstwa wobec polityki pretendenta. Książę d'Anmale oświadczył jednak, że nie myśli odstąpić od swoich zapatrywań, osoby zaś, mające bliższe stosunki z księciem zapewniają, że miał się wyrazić: „Wolę raczej republikę, niż boulanżyzm“.

Wnieiona w parlamencie włoskim przez Nicotere, podpisana przez wielu deputowanych rezolucya o uzbrojeniu, brzmi: „Izba, przekonana o konieczności uzupełnienia obronnych warunków u wybrzeży i w ważniejszych miastach portowych, a mianowicie: Neapolu, Palermo, Messynie, Liwornie, Genui i Wenecji, wzywa rząd, ażeby najpóźniej przy sposobności ponownego zebrania parlamentu, w miesiącu listopadzie, przedstawił odpowiednie zarządzenia“. Na wniosek ministra wojny, rezolucya ta wzięta będzie pod obrady przed dyskusją nad budżetem wojennym.

Z Brukseli donoszą: Według urzędowego zawiadomienia, król otworzy wystawę w dniu 6 czerwca.

Ostateczny rezultat wyborów do rad prowincjonalnych w Belgii, nie jest tak świetny dla stronnictwa liberalnego, jak li-  
czono, opierając się na wyniku z prowincji Namur. W prowincji Antwerpskiej, we Flandryi i Limburgu utrzymali się katolicy i konserwatywni nie postradawszy żadnego okręgu na rzecz liberalnych. W Luxemburgu stracili liberalni sześciu członków, a tem samem i większość w radzie generalnej. Z tem większym zajęciem oczekują obecnie terminu 12 czerwca, jako dnia wyborów do Izby deputowanych.

Według *Politische Corresp.* zaplanowały w Anglii, w obozie konserwatywnym, pewne obawy z powodu zbliżenia się unioblieralnych. Niepokoi także nowy program Chamberlaina, który żąda ustępstw dla Irlandyi. W kołach opozycyjnych zresztą poczytują chwilę obecną za stosowną do uderzenia na gabinet, tembardziej, że p. Go-  
schen swoimi projektami opodatkowania wódek i wózków, tudzież projektem zamknięcia składów piwa, utrzymywanych przez browarników, wywołał w Londynie rozją-  
trzenie.

Biskup irlandzki z Limerick, oświadcza w jednym z pism, iż odtąd duchowieństwo irlandzkie, przynajmniej publicznie, nie będzie brało żadnego udziału w agitacjach i zgromadzeniach O'Briena i Dillona. Na zgromadzeniu, odbytem w niedzielę, nie było ani jednego duchownego.

## TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

**Wiedeń, 30 maja.** Dziennik rozporządzeń wojskowych donosi:

Najjaśniejszy Pan mianował W. Księcia Pawła Aleksandrowicza, rotmistrza pułku ułanów cesarza Aleksandra II, pułkownikiem tegoż pułku.

**Wiedeń, 30 maja.** Na wczorajszym posiedzeniu Izby panów uchwalono w drugim i trzecim czytaniu pozycję budżetową: Fundusz dyspozycyjny, (odrzucony przez Izbę deputowanych), i ustawę finansową na rok 1888, poczem przyjęto przedłożenia co do traktatów z Lloydem.

Dyskusya wywiązała się tylko przy etacie Ministerstwa sprawiedliwości. Br. Apfaltern omawiał stosunki w Krainie, użalał się na jawne słoweńsko narodowe stanowisko niektórych urzędników sądowych i wyraził życzenie, aby nie z niemieckiego stanowiska, lecz ze względu na interes całej ludności, odbywały się wpisy do ksiąg gruntowych w języku jednolitym, niemieckim.

Br. Schenk podniósł, iż czyniono, co tylko można, aby sprawiedliwość wykonywaną była w Galicyi bez przeszkody; ale urzędnicy sądowi w Galicyi, w szczególności zaś w Galicyi wschodniej, są przeciążeni pracą. Mowca wyraził się niekorzystnie o funkcyjonariuszach prokuratury państwowej i ubolewał, iż w dziale służby sądowej nie ma urzędników 20-tej klasy rangi.

Pan Minister sprawiedliwości, dr. Pražak, oświadcza, iż dotąd nie doszły go żadne skargi co do zachowania się urzędników sądowych w Krainie. Pan Minister nie podziela mniemania co do zanikania języka krainińskiego, który jest tylko dyalektem; językiem piśmiennym jest język słoweński, w którym też bywa wydawany Dziennik rozporządzeń państwowych. Wpisy gruntowe w języku słoweńskim są dla ludności korzystne, a z Krainy nie doszły dotąd żadne zażalenia. Ubolewania barona Schenka są usprawiedliwione, przeciążenie sił sądowych w Galicyi jest rzeczywiście wielkie, co wykazuje p. Minister na podstawie porównania liczbowego. Wszelako od roku 1876 zmieniły się stosunki w wielu względach na lepsze: powiększono liczbę trybunałów, urzędników i woźnych, a płace osobiste podwyższono o 315.000 złr. Rząd przedsięwziął chętnie wszystko co możliwe, celem zadośćuczynienia potrzebie. (Oklaski).

Na dzisiejszym posiedzeniu Izby panów przyjdzie pod rozprawę przedłożenie o podatku od cukru i wybory do Delegacyi.

**Wiedeń, 30 maja.** W dalszym ciągu wczorajszych rozpraw Izby deputowanych nad przedłożeniem o podatku spirytusowym, (patrz „Ostatnią Poczta“) przemawiali jeszcze przeciw przedłożeniu członkowie lewicy: dep. dr. Menger, Kronawetter i Neuworth, a za przedłożeniem członkowie prawicy: dep. Nadherny i Szuklje. P. Minister skarbu dr. Dunajewski oświadczył po szczegółowym roztrząśnieniu przedłożenia, iż, gdy się okażą nadwyżki dochodów z podatku spirytusowego, Rząd nie zaniecha wprowadzić ulg podatkowych. P. Minister wyraził się „iż nie żyjemy w okresie złotym, lecz raczej należałoby go nazwać okresem

żelaznym. Musimy pracować i ponosić ciężkie ofiary, ale za to, jak Bóg dozwoli, pozostawimy naszej potomności jako spuściznę: silną i potężną Austryę.“ P. Minister wyraża nadzieję, iż Izba uchwali przedłożenie, skoro się na nie zapatrywać będzie z tego stanowiska. (Oklaski).

Dziś dalszy ciąg rozpraw.

Dep. Millner i towarzysze wnoszą interpelację co do zarządzeń, jakie Rząd zamierza poczynić celem ochrony Austrii przed napływem zboża rossyjskiego.

Rząd przedłożył projekt ustawy, w sprawie udzielenia zaliczki ze skarbu państwa w kwocie 25.000 zł. na ulżenie nędzy, panującej w Tyrolu.

Następne posiedzenie dzisiaj.

**Wiedeń, 30 maja.** Na dzisiejszym posiedzeniu Izby deputowanych przedłożył Rząd projekt ustawy o tymczasowym zaprowadzeniu dodatku do pozycji taryfowych dla wyskokowych trunków słodzonych. Referent dr. Mattusz wniósł zgodnie z uchwałą Izby panów restytuowanie 50.000 zł. funduszu dyspozycyjnego.

Dep. Fuss oświadczył, iż on i jego stronnictwo będzie głosować przeciw temu wnioskowi. Dep. Plener zaznaczył, że kwestya zezwolenia funduszu dyspozycyjnego jest kwestyą zaufania, stronnictwo zaś jego niema bynajmniej zaufania do Rządu, gdyż tenże jest nieprzychylnie usposobionym dla Niemców. Z tego też powodu jest zmuszonym głosować przeciw funduszowi dyspozycyjnemu. Podobne oświadczenie złożył imieniem Młodzieńców dep. Vasaty. Przy imieniem głosowaniu przyjęto fundusz dyspozycyjny 160 gł. przeciw 116 głosom.

Następnie przyjęła Izba ostatecznie z odpowiednią poprawką ustawę finansową i przedłożenie Rządu w sprawie zaliczki 250.000 zł. na cele uśmierzenia nędzy w Tyrolu.

**Wiedeń, 30 maja. (Tel. prywat.)** Ankieta w sprawie dostaw dla armii została wczoraj, po przyjęciu wszystkich proponowanych przez podkomisję wniosków, odroczone aż do czasu, gdy nowo wybrana komisya, złożona z dr. Heilsberga, Brennera, Schellenberga, Dünsta, Schwarzenberga i Baldermanna, wypracuje na podstawie orzeczeń towarzyszy gospodarskich zasady, według których zarząd armii ma oznaczać ceny dla pojedynczych okręgów korpusowych, po jakich płody rolnicze mają być kupowane od producentów.

**Wiedeń, 30 maja. (Tel. prywat.)** Wybory do Delegacyi odbędą się w piątek. Dzisiaj ma być zakończonej generalna dyskusya nad podatkiem spirytusowym. Jako generalny mowca za przedłożeniem przemawiać będzie Rutowski, przeciw Plener.

Prezydent senatu trybunału kasacyjnego, Wierzbicki, tknięty apopleksyą.

**Budapeszt, 30 maja.** W Izbie deputowanych wnieśli dep. Madarasz i Visi interpelację, w sprawie zdjęcia chorągwi węgierskiej z koszar w Trenczynie, dokonanego rzekomo na rozkaz preszburskiego komendanta korpusu. Na tę interpelację odpowiedział natychmiast prezydent ministrów, Tisza, oświadczając, że zdjęcie chorągwi stało się skutkiem nieporozumienia ze strony komendanta korpusu, który mniemał, że chorągiew ta została wywieszoną celem dekoracji koszar na jego powitanie, co uważał za niewłaściwe wobec swego przybycia w charakterze urzędowym. Izba przyjęła to oświadczenie do wiadomości.

**Praga, 30 maja.** Były poseł do Izby deputowanych, Karol Wolbrum, umarł dziś rano.

**Berlin, 30 maja. (Tel. prywat.)** Mowa Tiszy o wystawie francuskiej zrobiła tu jak najlepsze wrażenie.

**Berlin, 30 maja.** Cesarz Fryderyk odbył wczoraj popołudniu w towarzysztwie małżonki przejażdżkę.

Ogólny stan zdrowia cesarza jest pomyślny.

**Berlin, 30 maja.** Cesarz Fryderyk przyjmował wczoraj raport ks. Bismarcka, poczem, stojąc w otwartym pojeździe, był obecnym przy dwukrotnej defladzie drugiej brygady piechoty.

**Berlin, 30 maja. Voss. Ztg.** oświadcza, iż prof. Virchow po najstaranniejszym badaniu stwierdził, że gruczolę u cesarza Fryderyka są całkiem zdrowe, która to okoliczność jest bardzo ważną dla całego przebiegu choroby. Wogóle wyraził się Virchow z wielkim zadowoleniem o wyniku swych dwukrotnych badań.

**Berlin, 30 maja. (Tel. prywat.)** Według urzędowych doniesień, liczba domów zniszczonych ostatnią powodzią jest bez porównania większą, niż przypuszczano; w Prusach wschodnich utworzono osobne komisye sanitarne, zajmujące się badaniem domów.

**Sofia, 30go maja.** Przybyła tu wczoraj w południe księżna Klementyna Koburska.

**Paryż, 30 maja.** Na odbytej wczoraj przedpołudniem radzie ministrów odczytał Goblet depeszę ambasady francuskiej w Wiedniu, w sprawie oświadczenia p. Tiszy w węgierskiej Izbie deputowanych, przyczem oświadczył, iż należy poczekać na dokładniejsze informacje.

**Paryż, 30 maja. Journal des Débats** donosi, że minister robót publicznych rozpoczął rokowania z koleją wschodnią w sprawie zmiany drogi pociągów, idących na wschód (t. zw. *Orient-Express-Züge*), a to celem uniknięcia formalności pasportowych w Alzacyi i Lotaryngii.

W Izbie deputowanych ma być wniesioną interpelacja w sprawie mowy Tiszy.

**Paryż, 30 maja.** Według dziennika *Temps* nie wydaje ambasada niemiecka w Paryżu obecnie żadnych wiz pasportowych. Interesowani muszą czekać 14 dni, zanim uwiadomieni zostaną, kiedy otrzymają wizę.

**Wiedeń, 29 maja 1888, godzina 5 m. 20.** Akcje kredytowe —, Anglo-aust. —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika —, Południowa —, renta papierowa —, galicyj. listy zastawne —, galic. obligacje indemnizacyjne —, gal. bank rustykalny —, Losy z r. 1883 —, Napoleon-dor —, rubel papierowy —. Usposobienie —.

**Wiedeń, 30 maja 1888, godzina 10 m. 30.** Akcje kredytowe 280.30, anglo-aust. —, Unionbank 197.50, kolej Karola Ludwika 198.50, Południowa 75.50, renta papierowa — 5 pr. gal. hip. listy zastawne — gal. obl. indemn. —, do —, 4 1/2 pr. listy zastawne banku krajowego 92. —, pr. pożyczka krajowa z r. 1883 —, Napoleon-dor 10.03.50, rubel papierowy —. Usposobienie słabe.

**Telegramy zbożowe z d. 29go maja 1888.** Wiedeń: Pszenica za 100 kilo — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 25.62 do 22.87 zł., Szecein: Pszenica —, rzepik —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia —, rzepak — do — zł., 100 kilogr. na wiosnę. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7.15 do 7.17 zł. Berlin: Pszenica żółta (na maj) 173. — do —, żyto — m. spirytus 34.80, rzepakowy olej —. Paryż: mąka 52.25, kilog. —, olej rzepakowy — fr. spirytus —.



Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 35 przed południem pociąg mieszany, o godz. 7 minut 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy pociąg osobowy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mieszany.

Z Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy a o g. 1 m. 35 w nocy pociąg osobowy.

Z Stanisławowa: do Lwowa o godz. 6 min. 36 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 9 min. 29 pociąg mieszany.

Odechodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 m. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mieszany, o godz. 8 m. 10 rano pociąg lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny o godz. 12 min. 22 w południe pociąg mieszany i o godz. 11 m. 6 w nocy pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu po-

ciąg mieszany i o godz. 10 m. 25 wiecz. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mieszany i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 8 min. 4 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg osobowy.

Do Stanisławowa: ze Lwowa o g. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 wieczór pociąg mieszany i o godz. 12 min. 22 po południu pociąg mieszany.

Ces. król. generalna Dyrekcja kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go stycznia 1888

Zegar pieszski

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 7 min. 44 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Lwowa:

Godz. 8 min. 39 przed połud., pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.

Godz. 4 min. 15 po połud. pociąg osobowy z Zwardonia, Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa.

Godz. 1 min. 15 w nocy, pociąg osobowy z Husiatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 8 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.

Godz. 9 min. 02 przed połud., osobowy pociąg ze Zwardonia i Stryja.

Godz. 5 min. 37 po połudn. pociąg osobowy z Husiatyna.

Godz. 5 min. 51 po połud., osobowy pociąg z Chyrowa, Lwowa, Stryja.

Odjazd ze Stanisławowa:

Godz. 9 min. 45 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Chyrowa.

Godz. 9 min. 58 przed połud osobowy pociąg do Husiatyna.

Godz. 6 min. 28 wieczór, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 54 do Husiatyna.

Przychodzą do Ławocznego:

Godz. 11 min. 18 przed połud. ze Lwowa pociąg mieszany.

Odjazd z Ławocznego:

Godz. 6 min. 23 wieczór, pociąg mieszany do Stryja, Lwowa, Zwardonia i Chyrowa.

Nadestane.

Znaczenie zdrowej krwi dla ludzkiego ciała nie znajduje dotychczas między ludźmi należytego uwzględnienia. Mało kto chce pojąć, że wielka ilość cierpień pochodzi od złej krwi. Ci, którzy skarżą się na niedokrewność, nawrasy krwi, błędnie, wyrzuty skórne, hemoroidy etc. powinni się starać przez unormowanie trawienia i odżywiania krew swą zasilać. W tych wypadkach oddają znakomite usługi znane pigułki szwajcarskie aptekarza Rysz. Brandta, które nabyć można w aptekach po 60 ct. za pudełko i które szczególnie przez panie w skutek swego przyjemnego działania chętnie używane bywają. Żądać jednak należy wyraźnie aptekarza Rysz. Brandta pigulek szwajcarskich, albowiem wielka ilość podobnych pigulek z tym samym nazwiskiem sprzedawaną bywa. Zważać należy, że każde pudełko posiada jako etykietę biały krzyż w czerwonym polu z podpisem Rysz. Brandta. Wszelkich inaczej wyglądających pudełek nie powinno się przyjmować. 3302

Lekarz chorób dzieci

Dr. Kazimierz Kaden

b. elew kliniki profesorów Widerhofera i Monti'ego w Wiedniu, asystent szpitala św. Zofii we Lwowie, mieszka obecnie przy ulicy Kościuszki L. 5, II piętro. Ord. od g. 3 do 4 po południu. 265

W TEATRZE hr. SKARBKA

We środę dnia 30 maja 1888.

Blazen królewski

(DER HOFNARR).

Ogieretka w 3-eh aktach H. Wittmanna i J. Bauer. Muzyka Adolfa Müllera (młodsze).

O S O B Y:

Filip Rudy, król Nawarry p. Gasiński  
Juliusz, jego synowiec p. Laskowski  
Hrabina Koryzanda de Pom-pignan p. Kasprowicz  
Felisa d'Amores p. Radwan  
Iwona, dziewczyna Baskijska p. Zimajer  
Carillon, błazen p. Zboński  
Pronotaryusz ) p. Senowski  
Legat ) króla Filipa p. Fajezkowski  
Kancelarz ) p. Konciewicz  
Hrabia Rivarol, wódz czerwo-nych hufców p. Myszkowski  
Archibald de Żornoza, rycerz p. Skalski  
Sierżant p. Nowicki  
Rotmistrz p. Kiezman  
Blanca ) p. Michlewiec  
Joanna ) p. Senowska  
Małgorzata ) pna. Rutkowska  
Celina ) pna. Trompetur  
Teresa ) pna. Hendrich  
Eugenia ) pna. Nowicka  
Krystyna ) pna. Wilkus  
Paulina ) siostrzenice hrabiny pna. Piwońska  
Wiktoria ) pna. Wajgel  
Adela ) pna. Senowska  
Pierwszy landsknecht p. Świącki  
Drugi landsknecht p. Strólewski  
Trzeci landsknecht p. Janowski  
Antoni, ogrodnik p. Pietraszewski  
Egidyz, klucznik p. Chudkowski  
Lokaj króla Filipa p. Pasternski  
Lokaj hrabiny p. Gamski  
Patrol p. Świącki  
Chłopiec p. Fiedler  
Paź pierwszy pna. Rastawiecki  
Paź drugi pna. Rastawiecki  
Damy, wojsko, markietanki, wieśniacy, wieśniaczki lud. — Rzecz dzieje się na początku XIV stulecia. Nowe dekoracje pendzla p. Dulla. Nowa garderoba.

Początek o godzinie pół do 8mej wieczorem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 24 maja 1888.

I. Akcje za sztukę.	płaca żądają	
	waluta austr.	złr. et.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	197 50	201 —
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	210 50	213 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	283 —	287 —
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	— —	216 —
2. List. zast. za 100 zł.		
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	— —	— —
" " 5 pr. w. a.	97 90	99 —
" " 5 pr. w. a. wy-	— —	— —
losowane z 10 pr. premii	100 50	101 80
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. 51 l.	92 —	93 —
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100 50	101 75
" " 4 pr. w. a.	— —	95 —
" " 5 pr. los. w 37 l.	100 60	101 75
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2 l.	— —	92 —
" " 4 1/2 pr. w. a.	93 40	94 40
" " 4 pr. w. a.	— —	91 —
Listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacji	— —	54 —
Listy dłużne g. Z. kr. w. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacji	— —	48 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	— —	— —
4. Oblig. za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	102 25	103 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościański (daw. 6 pr.) 3 pr. wal	99 50	101 —
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. i emisji	— —	105 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	89 75	91 —
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	— —	90 50
5. Losy miasta Krakowa		
Stanisławowa	— —	35 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 86	5 96
Dukat cesarski	5 90	6 —
Napoleonodor	10 —	10 10
Półimperiał	10 33	10 43
Rubel rosyjski srebrny	1 40	1 50
" " papierowy	1 04 1/2	1 06 1/2
100 marek niemieckich	61 80	62 40

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28 maja 1888.

I. Dług państwa. płaca żądają

Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.55	78.75
lut-y-sierpień	78.45	78.65
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	80.25	80.45
kwiecień-październik	80.85	81.05
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	131.50	132 —
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	134.90	135.50
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	138.50	139 —
" " 1864 po 100 złr.	170 —	171 —
" " 1864 po 50 złr.	169 —	170 —
Renty Com. po 42 złr. austr.	158.70	159 —
Listy zastw. domen. państw. do 120 złr. 5 pr.	— —	— —
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	93.05	93.25
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.65	109.85
2. Obligacje indom. 5 pr. (za złr. m. k.)		
Czech.	109.50	— —
Bukowiny	101.50	102.50
Galicyi	102.30	102.90
Nizszej Austrii	109.25	— —
Siedmiogrodu	104.20	104.80
Węgier	105.20	105.90
3. Akcje.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	103.25	103.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	279.40	279.60
Nizszo-aust. tow. eskont. po 500 zł.	500 —	505 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	— —	— —
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	— —	— —
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	— —	— —
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpl. 50 pr.	— —	— —
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	866 —	868 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	— —	— —
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m. 350 —	353 —	— —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m. k.	— —	— —
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	— —	— —
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2492.50	2497.50
Kol. Kar. Ludw. po 300 zł. m. k.	199.25	199.50
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. w. a. war.	211.25	211.50

Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	230.20	230.60
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	75 —	76.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	159 —	159.50

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	— —	— —
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w złocie w 50 l.	127.70	128.20
" " premiiowe po 3 pr.	102.50	103 —
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 15 l. 6 pr.	— —	— —
" " " w 20 l. 7 pr.	99 —	97 —
" " " w 36 l. 5 1/2 pr.	88 —	89 —
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	92.90	— —
" " " po 5 pr.	100.80	101.20
" " " po 5 pr. w	100.80	101.20
" 37 latach zwrotne	100.80	101.20
Banku krajow. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l.	92 —	92.50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. i emisji	99.50	100.50
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl.	98 —	98.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	— —	— —
Węg. Tow. ziem. ake. po 5 pr.	102 —	— —
" Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pr.	101.25	101.75

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

Kolej Albrechta a 300 zł 5 pr. w. a.	98 —	98.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł 5 pr. w srebrze	109.75	101.25
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.50	100 —
" " po 100 zł. w. a.	102.20	102.60
Kole gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 4 1/2 pr.	98.50	99 —
dtto. (Jarosław-Sokal)	98.70	99.20
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł 4 pr. w srebrze z r. 1884	79.75	80.25
" " z r. 1884	88 —	89 —
" " z r. 1868	— —	— —
" " z r. 1872	— —	— —
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	97.60	98 —

6. Losy.

Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179 —	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	55.40	56 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	118 —	119 —
Kazimierza po 16 zł. m. k.	— —	— —

Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	19.25	19.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24 —	24 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	53 —	54 —
Pańsiego po 40 zł. m. k.	53.25	54 —
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.30	17 —
" " węgiersk. " po 5 zł.	11.45	11 —
Fundacya szpitala Arcyksi. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.25	20 —
Salma po 40 zł. m. k.	62 —	63 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	61.60	62 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	138 —	139 —
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	70.50	71 —
" " po 50 zł. w. a.	39.50	40 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	51 —	52 —
Windischgratza po 20 zł. m. k.	51 —	52 —

7. Weksle (na 3 miesiące).

Augsburg na 100 zł. w. p. n.	— —	— —
Berlin za 100 mark w. p. n.	— —	— —
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	— —	— —
Hamburg za 100 mark w. p. n.	— —	— —
Londyn za 10 ft. szt.	126.70	127 —
Paryż za 100 ft.	50.10	50.10

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.95 —	5.95 —
" pełnej wagi	5.93 —	5.93 —
Korona	10.03 —	10.03 —
20 frankówka	10.03 —	10.03 —
Rosyjski półimperiał	10.34 —	10.34 —
Talar związkowy	— —	— —
Srebro	— —	— —

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 29. maja 1888.

Jednolity dług państwa w banknotach	78	80
" " w srebrze	109	93
Renta w złocie	867	867
5 pr. austr. renta marcowa	279	279
Akcyje banku wiedeńskiego	128	128
" " kredytowego	10	10
Londyn	5	5
Napoleonodor	63	63
Dukat cesarski men.	— —	— —
100 marek niemieckich	— —	— —

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 5394 (3368 1—3)  
Kałuski c. k. sąd powiatowy ogłasza rozpisana na dzień 19 czerwca i 19 lipca 1888 o 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 34 w Myślowie położonej, objętej wyk. hip. księgi gruntowej Myśłów l. 107 Józefy Ilasiewicz, l. 106 Józefy Ilasiewicz starszej, l. 108 Maryi Ilasiewicz, Jadwigi Ilasiewicz, Anny Ilasiewicz i Józefy Ilasiewicz młodszej, tudzież posiadłości objętej wyk. hip. l. 87 księgi gruntowej gminy Rypianka Józefy Ilasiewicz własnej, celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie a to 16 rat po 266 złr. 50 ct. i reszty kapitału w kwocie 3085 złr. 13 ct. wa. z pn.  
Cena wywołania 7100 złr.  
Wadyum zaś 710 złr. wa.  
W pierwszym terminie nabyć można tę realność tylko za lub powyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.  
Wyciągi tabularne i resztę warunków

licytacyjnych można przejrzeć w sądzie.  
Kuratorem niewiadomych wierzycieli został mianowany Wilhelm Rudnicki.  
Kałusz, 16 kwietnia 1888.  
L. 3741 (3358 1—3)  
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 125 złr. wa. z pn. na rzecz Cipy Kraushaar odbędzie się dnia 27 czerwca i 1 sierpnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 7 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Mojżesza i Chejny vel Chany Eichenkatzów własnej pod l. 29/c w Tarnopolu położonej.  
Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 595 złr. 70 ct  
Wadyum 59 złr. wa.  
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.  
Dla wierzycieli którzyby po dniu 19 marca 1888 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwoleń licytacji, lub która z uchwał późniejszą zapaść mających z jakiegokolwiek po-

wodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Kwiatkowskiego a p. adw. dra Łuczakowskiego zastępcą tegoż.  
Tarnopol, dnia 31 marca 1888.  
L. 19270 (3389 1—3)  
C. k. sąd krajowy we Lwowie rozpisuje niniejszem publiczną licytację realności pod l. 49 1/2 we Lwowie nieletnich Jana Antoniego 2 im., Stefana Bolesława 2 im., Maryi Wiktorii 2 im. i Józefa Świątkowskich własnej celem ściągnięcia zaległych 10 rat po 47 złr. 6 ct. i reszty kapitału 689 zł. 52 ct. i 66 zł. ct. 70 wa. z pn. na rzecz ek. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie.  
Licytacja ta odbędzie się na 2 terminach a to na dniu 28 czerwca i 9 sierpnia 1888.  
Cena wywołania 2400 złr. wa.  
Jako wadyum złożyć należy 240 złr.  
Bliższe warunki licytacyjne przegladnąć można w registraturze sądowej.  
Dla tych wierzycieli, którzyby po uzupełnieniu niniejszego wyciągu tabularne-

go nabyli prawo zastawu na sprzedanej mającej realności, lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała niniejsza do czasu być nie mogła, kuratora adw. Litwńskiego z zastępstwem adw. dra L. mana sąd ustanowił.  
We Lwowie, dnia 12 maja 1888.











## Dr. A. Majewskiego Zakład wodoleczniczy

we Lwowie (w Kisielce)  
otwarty przez cały rok.

Przyjmuje chorych z zupełnem zaopatrzeniem i dochodzących do kuracji, rano od g. 6 do 10 i po poł. od 4 do 6.

Telefon L. 54. 3410

### Ogłoszenie.

W Rzędnie polskiej pod Lwowem oddaje się w przedsiębiorstwo budowę nowego murwanego kościoła. Interesowani autoryzowani wniosą ofertę w przeciągu miesiąca czerwca b. r. do miejscowego proboszcza, u którego plan i kosztorys budowy do przejrzenia.

Ks. Boryslawski. 3411

**Ogrodnik** kawaler, wykształcony we wszystkich gałęziach swego zawodu, posiadający chlubne świadectwa, poszukuje posady zaraz. Bliższa wiadomość pod adresem: „Ogrodnik”, Lwów, ulica Ormiańska nr. 25. 3409

## Karczma

w dobrem miejscu zaraz lub od 1 lipca do wynajęcia. Bliższych szczegółów udzieli A. Kozera w Makowsku poczta Jarosław. 3254

L. 731 (3353 2—3)

### Konkurs

Wydział Rady powiatowej w Przemyślu, ogłasza niniejszem konkurs na posadę buchhaltera, któremu ma być poruczoną lustracja kas pożyczkowych gminnych. Do tej posady jest przywiązane wynagrodzenie roczne w sumie 1200 złr. aw. łącznie z ryczałtem na objazdy.

Podania, wraz z dokumentami wykazującymi wiek i kwalifikację kandydata, tudzież świadectwami z dotychczasowej jego służby, mają być wnoszone do tegoż Wydziału, w terminie do dnia 15 czerwca br. Przemyśl, d. 26 maja 1888 r.

**Majątek z większych i kamienica** we Lwowie są korzystnie do nabycia. — Bliższe szczegóły w Banku rolniczym Tarnopolskim. 3252

## Ważne dla Dam.

Cheąc zadość uczynić wzmagającym się coraz bardziej wymogom Szanownych Gości, zaopatrziliśmy nasz magazyn na sezon letni r. 1888 znacznym zasobem

prawdziwych paryskich

### kapeluszy damskich

najnowszego i najgustowniejszego fasonu, które sprzedajemy po cenach zadziwiająco tanich.

Żadna dama nie powinna przeto zaniedbać tak rzadko zdarzającej się sposobności, mieć elegancji, prawdziwy paryski kapelusz za bezcen. Każdy kapelusz jest opatrzony firmą fabryczną. Za zaliczką lub przesyłką kwoty przesyłamy ładny kapelusz słomkowy lub koronkowy najnowszej formy i gustownie ubrany prawdziwymi strusiami i fantastycznymi piórami i t. d. 3412

Ceny kapeluszy od 3 zł. 50 ct. do 15 zł. 50 ct.

### Grand Magasin de Modes

w Krakowie,

Plac WW. Świętych 1. 1.

L. 785

(3374 2—3)

### Konkurs

Przy powszechnym Zakładzie chorych w Stanisławowie opróżnioną została posada prymaryusza z płacą roczną 600 złr. w. a.

W skutek rozporządzenia wysokiego Wydziału krajowego z 15 maja 1888 l. 20.189 ogłaszamy konkurs na tę posadę z tem oznajmieniem, że ubiegający się o tę posadę kandydaci mają się wykazać iż są Doktorami wszech nauk lekarskich i odbyli praktykę szpitalną, operatorowie zaś będą mieli pierwszeństwo.

Podania należyście udokumentowane wniesione być mają do Magistratu król. miasta Stanisławowa po koniec czerwca 1888.

Od Magistratu jako Zarządu powszechn. Zakładu chorych.

w Stanisławowie 25 maja 1888.

## DYREKCJA Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie,

podaje do wiadomości, że biura lwowskiej Reprezentacji i filii Towarzystwa wzajemnego kredytu, przeniesione zostały z dotychczasowego lokalu do budynku własnego przy ulicy Trzeciego Maja (dawniej Majerowskiej) L. 16 obok gmachu sejmowego.

Kraków, dnia 25 kwietnia 1888. 2647

Dyrekcja Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Z. Słonecki. M. Łepkowski. H. Kieszkowski.

## Czekolada Masson

PARYŻ

Stojąca w całej Europie fabryka z wyrobą najczystszej i w najprzedniejszym gatunku Czekolady.

## Kakao Masson

PARYŻ

W proszku najdelikatniejszego smaku i zapachu, posilne i łatwe do strawienia dla najłagodniejszych żołądków.

w PARYŻU, rue de Rivoli, 81, et rue du Louvre, 8.

Składy we LWOWIE w opiekach PP. HAUSERA i BIENIEDZKIEGO, i t. d.

Składy w KRAKOWIE w opiekach PP. HENDRICHSA w salkoniach i innych.

1808

Ces. król. uprzyw.

## galic. akcyjny Bank hipoteczny

wydaje od dnia 1. kwietnia 1887 począwszy we Lwowie i przez filie w Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu

## ASYGNATY KASOWE

3 1/2 % płatne w 30 dni po wypowiedzeniu

4 % „ w 60 „

4 1/2 % „ w 90 „

(Wzrostak nie będzie płacony).

2048

Lwów, 1 kwietnia 1887.

DYREKCJA.

Najlepsze i najtańsze oleje maszynowe

## „Ragosine“

poleca

## Ludwik Winiarz

we Lwowie, Teatralna 16.

Prawdziwe oleje maszynowe „Ragosine“ sprzedawane dotychczas tylko w beczkach oryginalnych — dla umożliwienia sprowadzania mniejszym odbiorcom, sprzedaje powyższa firma w naczyniach blaszanych plombowanych (w koszach) zawartości 25 kilogramów, po cenach hurtownych. Na prowincję za pobraniem.

Olej „Ragosine“ jest bezwarunkowo najlepszym i najtańszym materiałem smarowym dla maszyn rolniczych i parowych.

Ostrzeżenie. Blaszanek zaopatrzonych są marką fabryczną i plombą. — Zamówienia należy do mnie adresować. — Do sprzedaży częstokroć niżej 25 kilogramów upoważniona jest tylko firma p. Piotra Mięczyńskiego we Lwowie dlatego też olej sprzedawany w innych handlach pod nazwiskiem „Ragosine“ za szkodliwy i lichy fałszyfikat uważać należy. 2780

We Lwowie skład główny w magazynach p. K. NIKO LASCHA,

we wszystkich aptekach, drogeriach

i magazynach perfum.

## VELOUTINE

Puder

ryżowy specjalnie

PRZYGOTOWANY Z MIKSIEM

Przez CH. FAY, Fabrykanta Perfum

PARYZ, 9, Ulica de la Paix, 9, PARYZ

33

## E. & J. STROMENGER



utrzymują wielki skład towarów  
siodlarskich, rymarskich i po-  
wozów, z c. k. uprz. nadwor-  
nej fabryki

### Schustala i Spki.

Na składzie są: Landary, karety, vis-à-vis, kalesze, półkryte otwarte faetony, kuczyrowe, dorożki, tarantasy, wózki i t. p. Zamówienia przyjmuje się.

Lwów, ul. Karola Ludwika 1. 5.

Telegramy: Stromenger, Lwów.

2051

## Ogłoszenie licytacji.

### Oddział zastawniczy galicyjskiego BANKU kredytowego

ulica Jagiellońska 1. 3 (dom własny),

podaje do powszechnej wiadomości, iż zapadłe z dniem ostatniego marca 1888 r. zastawy dnia 4 i 5 czerwca 1888 r. w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytację (w myśl § 59 statutu Banku) najwięcej dającemu, za gotówkę, sprzedane zostaną.

Uwaga. W dniu licytacji nie będą przyjmowane, ani prolongaty, ani wykupna.

Lwów, dnia 2 maja 1888 2822

J. Drexler & Synowie

## Pierwszy transport

Dywanów salonowych angielskich, płócien i stołowej bielizny, kap, gobelinowych franek i koców dr. Jaegera, na sezon letni najnowsze kretony oraz dreliszki liberyjne

otrzymał magazyn

## J. Drexlera & Synów

we Lwowie,

Kompletne wyprawy własnego wyrobu, premiowanej pościeli, utrzymuje zawsze gotowe po najtańszych cenach.

Cenniki i próbki odwrotną pocztą. 2770

J. Drexler & Synowie

J. Drexler & Synowie

J. Drexler & Synowie



**Ważny od 1. czerwca 1888.**

Gatunek pociągów	centów, notami		
	I.	II.	III.
	k l a s a		
Pociągi osobowe	4.00	3.00	2.00
Pociągi mieszane	3.00	2.25	1.50



## Zakład hydropatyczny Eggenberg obok Graczu

(Styrya). 2704

Położony na wzniesieniu, otoczony lasami sosnowymi, najpiękniejszy widok na Graz i okolice. Leczenie racjonalne, faszje zastosowane do każdej słabości i indywidualności. Oprócz rozmaitych kuracji hydropatycznych, jak zawiązanie, naciąganie, pół-kąpiele etc. także elektryczne kąpiele, ciepłe kąpiele z ekstraktu szpilek sosnowych, elektryka i masowanie (massage).

Sezon od 15 kwietnia do 1 listopada.

Prospekta na żądanie wysyła gratis dyrekcja zakładu wodoleczniczego Eggenberg obok Graczu.

Lekarz zakładu

Dr. J. Anca.

Zarazem wysyła ekstrakt do kąpiel z świeżych sosnowych szpilek 1 flaszka na 2 kąpiele 40 ct, także i oleju ze szpilek sosnowych do inhalacji flaszka 70 ct

## MORSZYN

Zdrowisko i zakład wodoleczniczy

Sezon od 1 maja.

Kąpiele solankowe, borowinowe i słoneczne — Hydroterapia, elektryka i massage. 2707

Kuchnia w zarządzie własnym, poczta loco.

Dr. A. Medwey.



## Pierwszy koncesjonowany Zakład krowiankowy L. J. Kubickiego

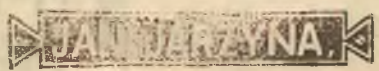
weterynarza miejskiego i docenta weterynaryi polecony przez Krak. Towarzystwo lekarskie a pod dozorem władz sanitarnych, rozsyła

świeżą i pewną krowiankę  
zbieraną dwa razy w tygodniu.

Cena fioli na 8—10 pustulek 1 złr.  
Lwów, ulica Batorego 7.

Skład we Lwowie: w aptekach pp. Mikolajcha, Pipesa, Kochanowskiego i Wewierskiego W Krakowie: w aptekach pp. Redyka, Siedleckiego i Stockmana. 28 1

## Jubiler i Złotnik 3276



Lwów, Plac Maryański Hotel Europejski,

Poleca znaczną zapas biżuterii własnego wyrobu i srebra stołowego. Pierścionki zaręczynowe, obrączki i szpilki ślubne i wszelkie zamówienia wykonuje we własnej pracowni w tak krótkim czasie

## SKŁAD KAWY Artura Kościckiego

pod godłem



WE LWOWIE, Chorażczyzna l. 22,  
otrzymał wprost od producentów  
z Ameryki południowej świeży  
transport najlepszej kawy

i sprzedaje takową

po cenie hurtownej

we LWOWIE i kilo 1 zł. 80 ct.

na PROWINCY 4 3/4 kilo 9 zł. 15 ct.  
franko.

Odbiorcom nad 50 kilo opust.

Nie mam wcale tych gatunków kawy, które dru-  
dy pod nazwą mojego godła ogłaszają.

## Dr. Ant. Roicki

(A. Berger)

specyjalnie dla chorób płciowych.

Poradnik jego 1 zł. 20 ct.

(z przesyłką pocztową 1.50 zł.)

Ulica Karola Ludwika L. 7.

Ordynacja dyskretna, także listownie  
oraz i leki. 2050

## Świeżą wyśmienitą Bryndzę węgierską

poleca

2652

Karol Bałlaban

Lwów.

## Kolej żelazna Lwów-Belzec (Tomaszów)

L. 15974

(3851)

## Wyciąg

z rozkładu jazdy obowiązującego z dniem 1 czerwca 1888.

Lwów-Belzec (Tomaszów)				(Tomaszów) Lwów-Belzec			
Stacje		Pociągi mieszane		Stacje		Pociągi mieszane	
		101	103			102	104
		I, II. i III. klasa				I, II. i III. klasa	
Czas Peszteński.				Czas Peszteński.			
Lwów . . . . .	odjazd	7.29	4.41	Belzec . . . . .	odjazd	11.02	4.04
Brzuchowice . . . . .	"	7.58	5.11	" . . . . .	przyj.	12.16	5.17
Żółkiew . . . . .	{przyjazd	9.30	6.46	z Jarosławia . . . . .	odjazd	8.08	—
	{odjazd	9.48	7.01	w Rawie ruskiej {przyj.	12.54	—	—
Rawa ruska	przyjazd	11.33	8.51	{odjazd	1.39	—	—
	z Jarosławia . . . . .	odjazd	8.08	do Sokala . . . . .	przyj.	5.15	—
	w Rawie ruskiej {przyjazd	12.54	—	ze Sokala . . . . .	odjazd	7.25	—
	{odjazd	1.29	—	w Rawie ruskiej {przyj.	11.04	—	—
	do Sokala . . . . .	przyjazd	5.15	{odjazd	11.43	—	—
	ze Sokala . . . . .	odjazd	7.25	do Jarosławia . . . . .	przyj.	4.27	—
	w Rawie ruskiej {przyjazd	11.04	—	" . . . . .	odjazd	1.14	—
	{odjazd	11.43	—	Żółkiew . . . . .	{przyj.	2.54	—
	do Jarosławia . . . . .	przyjazd	4.27	{odjazd	3.12	—	—
	odjazd	12.17	9.01	Brzuchowice . . . . .	"	5.07	—
Belzec . . . . .	przyjazd	1.37	10.22	Lwów . . . . .	przyj.	5.33	—

Pora nocna od godziny 6 wieczór do godziny 5 minut 59 (od 6.00 do 5.59) oznaczoną jest podkreśleniem liczb wyrażających minuty.

Godzina 12 południka peszteńskiego = godzinie 12 minut 20 południka lwowskiego.

Wiedeń, w maju 1888.

C. k. uprzyw. Kolej żel. Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska  
jako Zarząd ruchem.

## C. k. uprz. kolej Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska.

L. 15529

(3894)

## Wyciąg

z planu jazdy obowiązującego od dnia 1 czerwca 1888.

Lwów-Suczawa					Suczawa-Lwów				
Pragski czas					Bukareszteński czas.				
Lwów . . . . .	odjazd	9.00	9.30	9.48	Suczawa . . . . .	odjazd	11.00	5.10	6.05
Bukaczowce . . . . .	"	10.55	1.29	1.32	" . . . . .	{przyjazd	11.11	5.29	6.25
Halicz . . . . .	"	11.29	2.36	2.40	Hatna . . . . .	{odjazd	11.14	5.34	6.35
Stanisławów . . . . .	{przyjazd	12.05	3.43	3.48	Hadikfalva . . . . .	{przyjazd	11.45	6.30	7.31
" . . . . .	{odjazd	12.25	4.21	4.20	" . . . . .	{odjazd	11.50	6.38	7.41
Kołomyja . . . . .	{przyjazd	1.36	7.10	6.51	Hliboka . . . . .	{przyjazd	12.25	7.47	8.52
" . . . . .	{odjazd	1.40	7.25	7.03	" . . . . .	{odjazd	12.28	7.57	9.01
Śniatyn . . . . .	"	2.28	9.07	8.32	Czerniowiec . . . . .	{przyjazd	1.18	9.28	10.33
Czerniowiec . . . . .	{przyjazd	3.10	10.40	9.56	" . . . . .	{odjazd	1.38	9.58	6.00
" . . . . .	{odjazd	3.10	1.30	6.00	Śniatyn . . . . .	"	2.26	11.44	7.39
Hliboka . . . . .	{przyjazd	4.10	1.15	7.45	Kołomyja . . . . .	{przyjazd	3.09	1.20	9.13
" . . . . .	{odjazd	4.23	1.24	8.00	" . . . . .	{odjazd	3.13	1.37	9.28
Hadikfalva . . . . .	{przyjazd	5.10	2.34	9.18	Stanisławów . . . . .	{przyjazd	4.22	4.00	12.00
" . . . . .	{odjazd	5.16	2.44	9.30	" . . . . .	{odjazd	4.32	4.45	12.25
Hatna . . . . .	{przyjazd	5.49	3.37	10.26	Halicz . . . . .	"	5.10	5.54	1.34
" . . . . .	{odjazd	5.52	3.42	10.38	Bukaczowce . . . . .	"	5.43	6.59	2.38
Suczawa . . . . .	przyjazd	6.14	4.00	8.50	Lwów . . . . .	przyjazd	7.40	10.46	6.20

## Suczawa-Roman

Bukareszteński czas.		P. posp. nr. 4.	P. miesz. nr. 10
Suczawa . . . . .	odjazd	7.16	5.30
Veresti . . . . .	{przyjazd	7.41	6.06
" . . . . .	{odjazd	7.46	6.26
Paskany . . . . .	{przyjazd	8.57	8.14
" . . . . .	{odjazd	9.32	9.17
Roman . . . . .	przyjazd	10.33	10.42

## Veresti-Botuszany

Bukareszteński czas.		P. m. nr. 11	P. m. nr. 13	P. m. nr. 8
Veresti . . . . .	odjazd	12.03	10.34	7.58
Botuszany . . . . .	przyjazd	2.01	12.32	10.42

## Paskany-Jassy

Bukareszteński czas.		P. cięż. 37	P. posp. 1	P. m. nr. 7
Paskany . . . . .	odjazd	5.31	8.50	9.20
Tirgul-frumos . . . . .	"	9.52	10.43	—
Jassy . . . . .	przyjazd	7.35	11.00	12.07

## Roman-Suczawa

Bukareszteński czas.		P. posp. nr. 1.	P. miesz. nr. 7
Roman . . . . .	odjazd	7.29	7.07
" . . . . .	przyjazd	8.29	8.32
Paskany . . . . .	"	9.07	9.42
Weresti . . . . .	{przyjazd	10.19	11.33
" . . . . .	{odjazd	10.24	11.53
Suczawa . . . . .	przyjazd	10.49	12.29

## Botuszany-Verestie

Bukareszteński czas.		P. m. nr. 12	P. m. nr. 76	P. m. nr. 14
Botuszany . . . . .	odjazd	3.57	7.00	5.32
Veresti . . . . .	przyjazd	5.56	9.53	7.31

## Jassy-Paskany

Bukareszteński czas.		P. m. nr. 7	P. cięż. 40	P. posp. 2
Jassy . . . . .	odjazd	5.48	1.26	6.51
Tirgul-frumos . . . . .	"	7.25	3.56	8.06
Paskany . . . . .	przyjazd	8.48	5.53	9.12

Pora nocna od godziny 6 wieczór do god. 5 minut 59 rano (od 6.00 do 5.59 rano) oznaczoną jest podkreśleniem liczb wyrażających minuty.

Przy pociągach pospiesznych Nr. 1 i 2 kursują między Bukaresztem a Jassami wozy sypialne.

Wiedeń, w maju 1888.

## Bada zawiadowcza

c. k. uprzyw. kolei żelaznej Lwowsko Czerniowiecko-Jaskiej



# IWONICZ

Zakład zdrojowo-kąpielowy (w Galicyi) stacya kolei Iwoniecz.  
**Szczawy alk. słone — jod i brom** zawierające, skuteczne w chorobach skrofulicznych i ich złośliwych następstwach, w chorobach skórnych syfilitycznych, reumatyzmie i w licznych chorobach kobiecych.  
 Kąpiele mineralne, borowinowe, igliwowe, tuszowe i rzeczne. — Mleko, żółtyca, kefir, inhalatorium.

**Znakomita stacya klimatyczno-lecznicza.**

Pora kąpielowa podzielona na trzy sezony od 20 maja do końca września.

Lekarz zdrojowy dr. Kl. Dębicki, b. asystent klin. Uniw. Jagiell. 2767

Prospecta rozsyła franko Dyrekcya.

# LUBIEŃ

## Zakład kąpielowy siarczany

20 kilometrów od Lwowa, 7 od Gródka, tyleż od Szczerca.

(Stacya telegraficzna i poczta w miejscu.)

**Początek sezonu 20 maja.**

**Choroby uleczone:** Reumatyzm mięśni i stawów, dna, obrzęk kości po zwichnięciach, szlamaniach, nerwobole, nerwice, niedowłady i porażenia. Choroby skóry, wypryski, osutki, liszaje, szczyty skrofulicznosci i zastarzała kiła. Cierpienia kobiece, jak białe upławy i obrzęki naczyniowe, choroby płuc, jak katary oskrzelowe, rozdęcie płuc i t. d.

**Srodki lecznicze:** Kąpiele siarczane, szlamowe, łaźnia parowa, przyrządy hydropatyczne, tusze, kąpiele rzeczne, leczenie elektrycznością i masaża, gimnastyka. — **Łazienki w tym roku urządzone z wielkim komfortem. Wanny porcelanowe, mozaikowe i metalowe. Posadzki mozaikowe. Sprowadzenie wody do wanień wedle najnowszej metody. Znaczne ulepszenie kąpieli szlamowych.**

**Urządzenia i rozrywki:** Dwie restauracye katolickie, jedna izraelicka, mleczarnia, sklepy, muzyka zakładowa dwa razy dziennie, park 30-morgowy, czytelnia, sala balowa z reunionami co tydzień, bilard, kregielnia, strzelnica, fortepian, msza w kaplicy codziennie.

**Pomieszkania** z kompletnem urządzeniem od 50 ct. do 1 zł. 20 et. na dobę. — Dla mniej zamożnych gości pokój z kuchenką i urządzeniem 50 et. dziennie, miesięcznie 12 złr.

**Zniżona cena jazdy** pocztowej między Lwowem a Lubieniem na 75 ct. od osoby.

Fiaker zakładowy z Gródka 40 et. od osoby

W sezonie I, od 20 maja do 20 czerwca, i III, od 20 sierpnia, ceny pomieszkani o 20 proc. niższe. W tym czasie biedni, opatrzeni świadectwami ubóstwa przez c. k. starostwo uwierzytelnionemi, otrzymują znaczne ulgi.

Zarząd zakładu zdrojowego w Lubieniu.



Ces. król. uprzywilejowana

**Fabryka płócien i stołowej bielizny**  
**Ed. Oberleithnera Synów**  
 w Schönberg,

poleca wszelkie swoje wyroby po cenach fabrycznych.

**Główny skład we Lwowie**

plac Maryacki L. 8 dom ks. Ponińskiego. 2531

Fabryka założona w roku 1817 z największą przędzalnią w Austrii.

**P**erła Karpat w górnych Węgrzech oddalona jest od stacyi kolejowej Tepla-Trenczin-Teplitz wzdłuż doliny rzeki „Waaga“ 20 minut, a z Kra-kowa przez Oderberg-Sillein wynosi podróż dziewięć godzin. Najlepsze i najsilniejsze kąpiele skutkujące w cierpieniach reumatycznych i gośćcowych mają 32° R.

Zakład posiada wielki i piękny park, wodociągi źródłane, dobre pomieszkania, wyborną restauracyę i przelśniczną okolicę.

W tegorocznym sezonie roztwarte zostaną po raz pierwszy nowo wybudowane łaźienki „hammam“ zwane, urządzone z wschodnim przepychem, w których się znajdują osobne kabiny kąpielowe i które zasługują, by je zwiedzić. W wielu większych stacyach kolejowych otrzymać można bilety do jazdy tam i napowrót po cenach zniżonych. Sezon kąpielowy rozpoczyna się dnia 1go maja. Ilustrowane programy przesyła zarząd kąpielowy bezpłatnie.

**Kąpiele siarczane Trenczyn-Cieplice.**



Nowo urządzone handel

**Herbaty**

chińsko-rosyjskiej

**EDMUNDA RIEDLA**

we Lwowie, plac Maryacki L. 10

poleca zbioru:

1/2 kilogr. Congo . . . . .	Nr. 1	złr. 1.60	1/2 kilogr. Pecco . . . . .	Nr. 6	złr. 3.—
Souchong czarna . . . . .	2	2.—	Karawanowa . . . . .	7	4.—
Souchong czarna zbior maj. . . . .	3	3.—	Karawanowa najprzedniejsza . . . . .	8	6.—
Kaysow . . . . .	4	4.—	Gumpow per. . . . .	9	3.—
Melange de Lond. . . . .	5	4.—	Gumpow przednia . . . . .	10	4.—

Wysiewki herbaciane 1/2 kilogr. złr. 1.30. — Z najlepszych herbat 1/2 kilogr. złr. 1.60.

Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą. Opakowanie nie liczy się 8297

Niżej podpisany sprowadził do kraju z Anglii pierwszą maszynę do ściągania do butelek każdego piwa

a zwłaszcza pilz-ńskiego, piwo butelkowe przez tę maszynę ściągnięte ma to za sobą, że bez utraty kwasu węglanego się ściąga, ma smak wyborny i jest bardzo często przez lekarzy przeciw katarom żołądkowym zalecane.

Piwo pilzneńskie (półlitrowa flaszką) 22 et., piwo krzywieckie 16 et., krakowskie marek 18 et. do każdej stacyi, opakowanie franko. Za każdą flaszkę z opakowaniem zwraca się po 6 et. z dostawą do Przemysła. 1728

**M. KRUG**

właściciel handlu towarów korzennych, win i delikatesów w Przemysłu.

**Złoto i Srebro** do pozłacania i naprawy ram, przedmiotów z drzewa, szkła, metalu, kamienia, gipsu, skóry, papieru i t. p. do posrebrzania przedmiotów metalowych. Srodek wyborny i trwały. Zastosowanie bardzo pojedyncze. Cena od flaszki 1 złr. Cana od 6 flaszek 5 złr., za gotówkę lub pobraniem należności u

**Leopolda Epsteina**

w Bernie (Morawskim).

2479

**Podagra, Reumatyzm Plasek w Urynie**

**LITHIN**

Sól produktu chemicznego swanego LITHIN w słarkach maszynowych w wodzie, przygotowana przez P. Ch. Le Perdriau w Paryżu, mała w małej dozie usuwa natychmiast dolegliwości w moczu czyli urynia, który właśnie jest przyczyną, wyżej wymienionych słabości. Leczenie Sól Lithin przyjmowanej w dawkach wskazanych w prospectach, zastępuje w tych słabościach z pomysłniejszą i zupełnym skutkiem stycia wód mineralnych.

We Lwowie, w aptekach PP: MIŁOŚCZNA I WIEJOWSKIEGO; w Krakowie, PP: WISNIEWSKIEGO, REDKA, TRACHTENSKIEGO I SIEDLECKIEGO.

We Lwowie w aptekach: pp. Krzyżanowski, 3e, Ruckera i Beisera.

PUMPEN

# Pumpen Waagen

aller Arten für häusliche und öffentl. Zwecke, Landwirthschaft, Bauten und Industrie.

**Neuheit:** Nach dem Bower-Barff-Patent-Inoxydations-Verfahren

**Inoxydirte Pumpen**  
sind vor Rost geschützt.

Kataloge gratis und franco.

**W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse 14.**

Zu beziehen durch alle resp. Maschinen-, Eisenwaren- etc. Handlungen, technischen und Wasserleitungs-Geschäfte, Brunnenbau-Unternehmer etc. Man verlange ausdrücklich Garvens' Inoxydirte Pumpen, resp. Garvens' Waagen.

WAAGEN

L. 15858

**Kołomyjskie koleje lokalne.**

(3350)

**W Y C I A G**

z rozkładu jazdy obowiązującego z dniem 1go czerwca 1888.

**Kołomyja — Słoboda Rungurska kopalnia**

**Słoboda Rungurska kopalnia — Kołomyja**

Stacye	Pociąg mieszany Nr.					
	801	803	805	807	809	811
czas peszteński	II. i III. klasa					
Kołomyja dworzec kolei						
lw. ezer. jas. odj.	7.08	9.06	1.50	3.22	7.20	9.25
Kołomyja rynek (przest.)	7.29	9.27	2.11	3.44	7.42	9.46
Nadwórniańskie przed. { przyj.	7.38	9.36	2.20	3.53	7.51	9.55
odj.	7.39	9.39	2.22	3.55	7.52	9.56
Sopów { przyjazd	7.55	9.55	2.38	4.11	8.08	10.12
odjazd	8.15	—	2.58	—	8.28	—
Peczeniżyn - Szczepa- { przyj.	8.53	—	3.36	—	9.06	—
odj.	9.08	—	4.26	—	9.18	—
Rungury . . . . .	9.41	—	4.59	—	9.50	—
Słoboda rung. kopalnia przyj.	10.14	—	5.32	—	10.23	—

Stacye	Pociąg mieszany Nr.					
	802	804	806	808	810	812
czas peszteński	II. i III. klasa					
Słoboda rung. kopalnia odj.	—	5.11	—	12.03	—	6.12
Rungury . . . . .	—	5.41	—	12.33	—	6.42
Peczeniżyn - Szczepa- { przyj.	—	6.03	—	12.55	—	7.04
odj.	—	7.03	—	1.10	—	7.16
Sopów { przyjazd	—	7.36	—	1.43	—	7.40
odjazd	5.50	7.56	12.20*	2.03	5.51	8.25
Nadwórniańskie przed. { przyj.	6.06	8.12	12.36*	2.19	6.07	8.27
odj.	6.08	8.14	12.38	2.21	6.08	8.27
Kołomyja rynek (przest.)	6.20	8.26	12.50	2.33	6.20	8.38
Kołomyja dworzec kolei przyjazd	6.40	8.46	1.10	2.53	6.40	8.58

Gwiazdki przy cyfrach oznaczają pociągi, kursujące tylko według potrzeby.

Pora nocna od godziny 6 wieczór do godziny 5 minut 59 rano (od 600 do 559) oznaczona jest podkreśleniem liczb, wyrażających minuty.

12 godz. południka peszteńskiego = 12 godz. 20 minut południka lwowskiego.

C. k. uprzyw. kolej żelazna Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska jako Zarząd ruchu.

Wiedeń, w maju 1888.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera.

(Zarządca Władysław J. Weber)

Papier z fabryki papieru braci Fiałkowskich.